

originaluppteckningar inlämn. av O. Christoffersson
 Tiderna var olika format, delvis skrivna med
 blyerts och trasiga. Se innehållsförteckningen
 till avskriften.

Skåne
 Skytts lvd
 Fw Alstads sv.
 avskrevet 1942-43

Olof Christoffersson
 Långåkra, Alstad

född år 1869 i Fw Alstad

avskrift lämnad till O.C.-n 16/2 -43

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hoppas en del av det
in sända. duyer. Inrymmer
det om den halva hunden vore jag
mycket intresserad av att få tryckt
så fort som möjligt. Men O-
b S låt mig se konsek-
turet först ty det vore ju
ella om det blev fel tryckt

Gatorna, äro väl intressanta
tag dem så fort som möj-
ligt min Prof. Sundell
taget dem. med hög aktning

Olof Christoffersson

From och med den
telefon ring upp
och begär mitt namn.

Hoppas ni vore
vad det sägs om detta
sända
Fjördingstörns vaxet

Fjördingstörns vaxet

Tellefontygge

J. Kristianstom

Kristianstads gatan 13

Malmö

1

Olof Christofferson

Fru Ahlström Ahlström

1

Tellefb. har betalt till mig. Skall jag sända
 indessa 6 kr eller jag kan vänta för porto skull
 ifall jag kan lyckas få fler.

Sänd den som korst. till mig och Honom
 Jag kan nog inte samla många här på landet
 Det går kanske bättre när jag får omkringskott
 och kommer ut och lycklas.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hvad är det som man vill göra, för göra
 skall göra men om snar icke gordet säger det sig själv
 2. Hvad är det som går upp för höjd och ned för höjd
 men dock står stilla
 3. Hvad är det som går öfver både vatten och land
 bådutalen och svaret men säger alldrig ett ord
 4. Hvad är det som Gud alldrig ser konungen ser
 det sällan men bonden ser det var dag

14. Det stod en hund på brinkeberg och skälde öfver
 kagarne jag har du har men ej i mörka natten
 hvad hunden hete hvad hete hunden
 15. Hur förklara att bonden köpte vall om vär
 sex får och miste tre inga lammas inga kom till
 men när kösten kom hade han nio
 16. Frindt och trant och alnan lant trälis för bas
 ända

17. Springar utan fötter flyga i en ring
 på en dag kung och byar

18. Pönan klagar ^{mid} oupphörigt ingen göra
 19. Gilke binner oupphörigt elden är långt borta
 20. Fäktas i luften med tvorne par armar kronas
 jordens närande gåfver fredliga kampen på
 grönskande höjd

21. Hvar flyga för blann
 22. När av mjölnasen utan hopure i pramen
 23. Frä peka rätt upp i sky två visa vägen till
 by fyra kunka efter hängar efter
 gås hopper gå i en skap på

24. Gissa svarys gva
 25. Skulka stinar äro
 26. Skulka tantar ha
 27. Har icke tanga o
 28. Hvasd göra de adertan
 29. Hur hjupt är h
 30. Hur dana äro s
 31. Hvad är det för
 och en vär stot

De längsta
 två sporan o mustachar
 ck icke lunga bar alla språk
 i svenska akemiern
 afrect
 tenare på sjä knen
 likhet mellan domstol

11 Icke har jag det och icke vill jag ha det men om jag hade det så ville jag icke mista det för hela världen hvad är det

12 Tre käringar och andra tre och tre och trettio och nio redor och talf gunga huss många käringar voro de

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

13 Hur skall man kunna förklara att ingenting är bättre än skastan och gikt och gillet var en smekare i den stad man smekade det har inte vill ha den som köper det går inte med det och den som får det vet icke om det hvad smickra han

14 Hvad är det som har låt men inga ben spår men ingen fot bak man ingen bekk ägg men inga ungar

15 Haem är det som kan säga luden var min luden var min men luden va jag sjelf
som ^{litet} som taggade de mig sen hittade de mig som taggade de mig i ett
hått hat som hade mig för rätten till att tala

16 Raver mö och hälsade goddag
i tunga gäss och hälsade goddag
men om man kan säga till så många
och en hel gäst och en half gäst och en gäst kort så
voro de många voro de

17 I den staden hade man för fisker de sade
den ene jag hade en fisker så har jag dubbelt

18 Du mig infisk så har vi lika många
huru många hade de var

19 Huru kall man kunna förklara att
alla flickor i värmeband har tio fingrar
på hvarje hand fem och tyuga per hand
och fötter

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En gät anteckning gjord af Finn Ahlstedts
nista socken skraddar (den samma som jag omtalat i
mine anteckningar at han sprang naken rundt om
Finn Ahlstedts kyrka) min tydningsarne är
ej till. jag har i nu har under tydet några

O. B. S. Anteckningen får ko-
pieras men ej bli i arkivet tydet
är ej mitt eget.

- 1
- 2 Kvinnorvningar.
- 3 Ett brev.
- 4 I ni like.
- 5 Litskistan.
- 6 Li-en eller leen.
- 7 En gåspenna omgjord till ett skrifva med.
- 8 7 zvis.
- 9 tror de bli 4
- 10 genom att ändra punkter och komma.
- 11 En arm ett ben eller dylikt.
- 12
- 13 ordet in gulting.
- 14 autogligen har.
- 15 Bonden ses dröagen (= mätte) tre sålder 9.
- 16 "Blöpybte."
- 17
- 18
- 19
- 20 Kvarnens och dess vingar
- 21 Der makibet pekar

- 22 ~~Korna~~ Korna När han sticker hufvedet ut genom
- 23 Korna.
- 24 Som ligger i längsta hållet.
- 25
- 24 Inga ty alla hoppa af isen.
- 25 Som ligger i det längsta hållet.
- 26
- 27 Ryrklockorna.
- 28 Ett och ett halft dusin.
- 29 Ett stenkast,
- 30 vata.
- 31 Det stadfästes genom slag

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Tydningsen får bli i arkivet
Detto får bli i arkivet.

Gatan 7 Lyder Huru är det som kan
säga tuden var min far, tuden var min
mor, tuden var jag själv när jag var liten
Sen tappade de mig
Sen hittade de mig
Sen skar de hufvedet av mig
Sen togo de själen av mig
Sen stoppa de mig i ett svart höll
Och hade mig för rätten till att snacka
(tala, U)

uttydning Gåspöranen om skuren
till skrifferne.

Gatorna börja nu brytas i värs
form.

M. 8976:7

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVTill
Afkopieraren

Dessa mina anteckningar om ordstäf
gator och sägnar hade jag förit i riktlig
nå följd, men nu kommer mera och mera
och nu är de ej i riktlig nå följd.

Derför skall jag be afkopieraren om
han (eller hon) villo iätta ordstäfver i
en nå följd och dito gator och sägnar
hvardera i en nå följd.

Der behäfr ju derför ej hoppas äfver
några

De kunna ju tagas efter hand så att
alla komma med

Desutom är det ju några gamla visor,

Med Högaktning
Olaf Ehrenstam

1/ Mannen kom hem med sin ^{stufvobast} ~~stufvobast~~ ^{sin vata stufvobast} = nu Rappjäng.
 O hängde den på sin kungus löfjör = valmadsräf
 O löfjör började o hoppa = när kungus väjde
 O Stufvobast började o droppa = Efterom Rappjäng tövde
 Så sa mannen ta lär skilla här = kungen skall mig feten skil
 så valmadsräfkan genom
 väfforpooren
 O pikka po mun de står = Så skulle hon mig labor
 velt pikka på bröden
 med en vafskallet stod
 öppet.

berättad av Nils Hansson Från Ohlström.
 nya tekniska bearb. Uppsala.

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

2/ Tirra tirra appad tag
 Tirra tirra norrad tag
 Han föll ner o slo sig svag
 Slätt ingen man i detta larm
 Wäl terran lirrann laga kan (= kras
 uttydning ägget som trälle ner av taks och slagg
 3/ Drygta lå i bänken
 oh Tröls sto för tänken
 So stack han klinge po sin peppernix
 So hennes vatt för zicks.
 uttydning (= fat)
 Stricken tammun låg i sin deicksbank
 Tröls sto för stricken tappningen
 Så när han fått nog stack han stricken
 (= tappen
 Så stannade på tappningen.

2-3 berättade av Nils Nilsson Stens
 gård

Från Ahlstedt d. 2. I. 1913

M. 8976:9.

H. Herr Doktor!

C. W. von Sydow!

Har nu sänder jag ett skrift av
"svart konst". Det kan väl bli rikligt
intressant att få det i tryck. Alla mediciner
recepten vis på mycket egendomliga men
tydliga ingår på den tidens läkarskicket som
spela en stor roll t. ex. de iveldruck
Svarvel och några varit annor. a. s. v.

Jag sänder denna upp nu så kan du doktor
personligen den och anteckna om det är något
att fråga efter på vilket ark det står
någon det på fort att rätta det om
jag kan när jag kommer om 10 dagar.

De gamla böckerna har inte Camp
pelt något gång av ty det förekommer
på ord som ingår utan en tydlig kännelse
kan tyde. Det blir även besvärligt

att finna resepten i sin ty jag
hade både boken på en gång och
det finnes ju i både som ej finns den
andra i nymerket i slutet är det myg
ket inväklad att finna allt. Allt är
säkert avskrifvet. M. 8976:10.

Skulle ej allt begagnas vill jag
mycket nog ha det obegagnade
littbaka.

Klicn över knuten (se
foto) skulle jag gärna vilja
lära i nästa vecka då det skulle
tryckas om den omgående kunde
sändas mig.

Det är väl lika intressant att
taga såväl om djur, människors
recept som om smickeri-pulster m. m. och
brännvinsrecepten i ett efter som
det är skrifvet av en och samma
person min mors morbror.

Hv hälsningar
Olof Christoffersson

M. 8976: 11.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

H. Herr Doktor!

Hälsning sänder jag en hel massa gåtor
jämt om Hör till vilket jag dock fattas
en anteck om vad de i pundspinning (för
sädesspänna) kunde i spinningston och overt
är det om jag åter kan få det.

Jag kan nu anmäla tre nya medlemmar
nemligen Kantorn Nils Sjöfält
Jansson Vilje Syrbruse Refringehed
och Landbr. Konrad Andersson. Tafta

Fåglic Haslov
Det kan väl gå att sända dem mot postförskott
Med Hälsning
Olof Christoffersson

H. Herr Doktor
von Sydow!

Att jag i villo säga
i telefen vad foto var
öven var av din
ordrak att mor hörd
på. Det är naturligen
så att jag fått mor att
gå och bli mättad för
att få reda på saken
hur det gick till sedan
tog jag tråkknuten
en song som sagt den som
vet således y. reda på det
den är i Stockholm
på N. 17. Därför
vill jag i säga det så att
hon hörd det ty då hade
hon blitt arg för att jag
smult den till N. 17.
Den Rim i alla fall
trycks.

Med högaktning
Olaf Christoffersson

M. 8976:13.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

absolut säkert
Det är mycket
som dugar att trycka
i det jag berättade för
Finnur och Andersson

Ursäkta att jag
ej hade något riktigt
kvar till hands nu
i hastighet

Det var en kvinga som hade en enda son och som han var inte så värt kvickt tänkt måtte modern säga honom hvad han skulle säga när han skulle ut i världen någon gång. Det hände sig så en gång att kvinnan skulle hafva en skäppa ^{såd.} ^{mycket} till kvarnen ^{än att målas} hon sauder då sin enda son af utträtta ärundet. Som det nu är en vardags säger kvinnan till sin son att om han på vägen ser någon gå och arbeta på åkern så skall han hälsa "guds fre" och sedan säga "gud gifve att här må ble tusenfällt igen."

"Ja Le ska ju sin pogen o går". När han nu gått ett stycke så möter han ^{går} ~~han~~ ^{stär} der en man och plockar gräsrot. Pojken hälsar "guds fre" och önskar mannen "gud gifve att här må ble tusenfällt igen. Va iior du poge bell sin mannen som far på skryntans på pogen och klar opp han rektet ska här ble tusenfällt igen."

Pojken springer hem till sin mor och omtalar äfventyret. Hon svarar och säger det va dumt min poj du skulle du skulle i ställe säga "gud gifve att här måtte ble nåd." Pojken går så åter mot kvarnen och påträffar nu en som gick och sadde. Pojken hälsar "guds fre" och önskar mannen att "gud gifve att här inte måtte ble nåd." Mannen blir ärlig och slänger satören o li o klar opp pogen med berke ju ska lära di o önska mi ente nåd igen din domer hjelm ska ja gå arbej för ingenting." Pojken springer åter him till sin mor och beklager sig.

Modern säger "Le va dumt min pög du skulle säga "gud gifve att der må ble många skäpper etter din." Pojken går så åter till kvarnen mm möter då en kong och dess wit. Pojken hälsar "guds fre" och önskar "gud gifve att der måtte ble många skäpper etter etter din. Vafvnael iior dodi o ^{di} ti o smörre pogen räklet." Den stackar ren springer så åter hem till sin moder och beklager sig. Modern svarar "de va dumt min poj du skulle säga "gud bevara hans majestat "Le ska ja jinne en an gång iior de pogen" och fortätter så sina kvaresor. När han så gått ett stycke möter han en "orne som rider på en so" pojken hälsar som vanligt "guds fre" och önskar "gud bevara hans Majestat. "Ornen" var så upplagen med "soen" så att han bekomrade sig ike alls om pojken och derfor så kom han om andteligen till "möttes me sin säcköppe."

Det var en gång en präst som var så kolosalt snål att prästemör tyckte det gån allt för långt. Prästemör vittalade nu klockarefar att han skulle gå med prästen på några utflykter i skogen så att han kunde lära sig förstå att man inte kunde vara utan mat hur länge som helst. Klockaren infunnas sig så tidigt en morgon, att prästen ännu inte fått sig något tillbäta, samt inbillas prästen att det är alldeles härligt att göra morgonpromonader. Prästen tror vad klockarefar säger och gör honom sällskap. Klockaren leder nu prästen långt ut i skogen samt inbillas honom till sist att de kommit alldeles vilse så att han ej vet rätta vägen hem igen. Som de nu går der och traskar börjar det att närma sig kvällen och prästankaren som inte smakat en enda bit mat på hela dagen började att gånna sig att det svad i magen. Klockare skällman hade plockat en del stenar som han hade i "lommarna" När nu prästen hör att klockaren tuggar på något säger prästen vad är det du äter, för i klockaren hade också en matpåse. Sten svarar klockaren. Går det att äta sten säger prästen? Man får ju äta något svarar klockaren. Får jag några säger du prästen? När han nu börjar att tugga säger han de äro gånke hära.

Detället för att gå him ledager klockaren prästen ännu längre bort När det då börjar att mörkna säger prästen der är ett ljus. Då går vi dit svarar klockaren men om fi kan få mat så skall inte kyrkoherden äta för mycket förty då kan kyrkoherden lätt bli sjuk i synnerhet som om i ej kan nat äta så många stenar som jag, därför skulle klockaren trampas prästen på foten så att han ej åt för mycket ty prästen viste ej själv när han blef mätt.

Då de nu komma fram till gården fingo de både mat och logi: som de nu sutto och äto af ett bra fat gröt kommar der en katt och trampas prästefar på foten när han blott tagit några skedar gröt. Prästen kastar genast skeden klockaren säger då nej åt kyrkoherde. han säger sig var mätt hur mycket så klockaren uppmanar honom till att äta. När så klockaren blef riktigt mätt fingo de ut i ett angränsande rum och lade sig. Som de nu ligger säger prästen "ja ero slytens" "ä de ente farlit der inge der ett fadgröt" Prästen går ⁱⁿ efter klockarens uppmann börjar han att taga gröten med händerna. När så prästen blir mätt gånna han sig hur han skall få torkat sina händer. Klockare spjufveru vinnas då prästen in i ett annat rum der han säger att han kan torka sig på sängtakarnet. Nu är det just moran i huset som ligger der och har sparkat dynorna af sig. Prästen som ser något hvitt tror det är takarnet och stryker gröten derpå, men han blir likväl inte riktigt ren och bl klockare sig på nytt för klockaren som då inbillas prästen att ute i köket står der ett örekrus

svare hon kan trötta sig. Prästingårdet och kär på en gång både händerna
ner i örekruset och kan så ej få upp dem igen. Samtidigt vaknar Ruinman
hon tror sig då hon känner grötta ritta der bak att hon i rummen buret sig mindre fient
ät, ställe liqeds stigar hon upp och går ut om köksdörren. Prästen som allt geunt
står med örekruset på händerna går åter bort till klockaren och beklagar sig.

Den själmm rådar de prästen att gå ut om köksdörren för der står en stor hvit
sten och der på kan han slå sönder örekruset. Prästen går så tygt som möjligt
ut om köksdörren der han ser den hvitstenen på hvilken han dänger örekruset
med riktig kraft. Ruinman ropar då "slå mi eute far ja ska inte göra
so mer. Prästen och klockaren schappas då hem och efter den betan var
prästen själfvågad beten. Ja han va so god så att när pigorna skulle krypa in i
baks ^{den att röra i det myslor Rade så den} ungnen (ville han att de skulle hafva restkost med sig ty sade han, man väte
när man går min man väte ej när man kom igen.

73/ När Prästen födde barn.

På en bondgård tjänade en dräng hvilken var mycket onttykt af dottern
på stället. När så en tid var drängen inbillade drängen Tösen att han hade en borste
som de gjorde så godt att borsta med. Tösen ville ju förstås känna hur godt det gjorde
som nu drängen borstade henne allt som aftas blef hon mycket beläten. När så en tid
blefvet drängen skulle drängen flytta igen. Tösen ville nu prunt köpa borsten, drängen
sade att den var mycket dyr. Flickan skaffade litväl pengar och betalade hvad drängen
ville hafva för den. När nu Tösen köpt borsten ville hon också hava den, men drängen
spran ut tjänsten utom att leerna pigobarnet hava som hon köpt. Der för sprungas
hon efter, då så drängen passerar en å passar han på och tager en sten och kastar i vattnet
sägandes att det var borsten som han tappade i vattnet. Tösen klarafriq för att kunna
finna den kärta saken. Som det nu också var söndag kommar prästen och klockaren
och skall köra till "fogus". Prästen som ser den ledone Tösen frågar henne hvad som
fattas hon beklagar sig ju då att hon blifvit af med sin ^{my} köpte borste. Prästen med önska
as och hjälpar där för Tösen att röka, som han nu drar af sig byxor som kommer han sedna
att taga ^{den} för hägt upp. Tösen ser då att prästen har funnit det sökta och under
det hon i glädje ropar "ja so du har hittat den" rusar hon på prästen så att de kom
att barka om lit som änderna prästen kom litväl under. Då så prästen
kommer fram till klockaren ^{frågar} han hvilken blir med barn "du som e amp po eller
di som e ouger näu". Det gör du som är andert säger klockar far. Prästen
räknade då ut när tiden blef att han skulle föda. På det att ingen skulle hafva
reda på ^{af} staketet afver ens kom han med klockaren att de skulle gå långt bort så att
ingen kände dem. När nu tiden blef kommen följdes präst och klockare ut
se nästa sida.

och spatterade långt bort der de påträffade en bondgård. Som nu tiden är in-
 ne låner de bus der om natten. Då det så blef natt hörde klackaren att en
 kokaffvade. Kloackaren är ike sen till att praktirera den nyfydde kalffven
 in i köket samtidigt tar han och hugger både benen af en afrättad som
 hänger uppe på den strax bredvidvarande galgbacken. De afhuggna
 fötterna som sitta i långa stäflar placeras han också i köket der han också
 sätter ut prästens långa stäflar. Sedan ^{vaknar} väcker han prästen då han undra om det
 måne inte snart är tid. Kloackaren säger då kyrkoherden har allerede fått
 misfotret som har blivit en "vanntal" och han kan väl höra hur den "bölar"
 Ja säger då prästen då ger vi oss af med det samma så att vi kan bli fria för
 den. Kloackaren upp och kläder sig lika fot som prästen men när de nu skulle
 gå kunde de ej finna prästens stäflar. För att kunna komma undan så att ej
 bondfolket skulle vakna springer prästen som en "rose kadella"
 (på hössorna = strumporna). När det nu blir morgon så är der inga minnes-
 skor men väl ett odjur som ättat upp den ena alldeles med hull o hår utom
 stäflarna och af den andra finnes der blott fötterna kvar i stäflarna.
 Odjuret är just i ^{tag} håll med att slicka det i sig ^{äfvén} ~~skru~~. Bondfolket blir
 rädda och som de ej tor's taga på odjuret eller stäflarna veta de sig ej kun-
 na bli dem kvitt på annat vis än att bränna upp hela gården så att
 Odjur och stäflar kan bli uppdräind. De "tuttade" der för på så att det
 hela gick upp i rök.

74/ På den tiden att Prästarne kunde trolle.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bodde der en präst i Wellinge vid namn Bastian Bastiansson och en i Hammarläf som hette Bastian Nilsson. Båda dessa prästor voro mycket himma i svartkonster. Det har så berättats att en gång blefvo flera prästornas ovänner vid kortspel och då en del af prästorna skulle köra him blefvo de af den ena ^(af de) svartkonst kunniga prästerna bundna vid Gessie bro så att de matt hålla der hela mattnen.

75/ En annan gång (hvilket berättats af Ola Christoffersson i Lilla Ahlsted.) hade Bastian ^{Bastiansson} ~~Nilsson~~ varit och gästade prästen i Hammarläf Bastian ^{Nilsson} ~~Bastiansson~~. Bastian ^{Bastiansson} ~~Nilsson~~ som ansåg sig för så trollkunnig att han ej alls krusade Hammarläfs prästen Bastian Nilsson som han gästade. Eftersom nu båda voro mäktiga så blefvo ju ej vänskapen så synnerligen stor.

Så det så led ut at natten och Wellinge prästen skulle köra him af ansåg han ju sig så pass trollkunnig att Wammerläfsprästen ej skulle kunna förhera honom, men Bastian Bastiansson fick annat och vete ty när han kom till Wästra Härlinge å, på den tiden fanns der ej bro, och skulle köra öfver vadstället stannade hästarna mitt i åen och kunde inte på något vis dra upp vagnen af åen igen. Goda råd va nu dyra för Bastian Bastiansson ty han ville ju ej ^{med} ämjuka sig in mycket att han tilltrud sig, som var en så väldig trollkarl, vara bunden i vadstället. Men som de ej på något vis kunde komma derifrån, fick kusken till sist spärra den ena hästen ifrån och rida till baka till Wammerläfs prästen och be honom om hjälp så att Wellinge konstmakaren kunde komma hem. Bastian Nilsson gick allt gänt uppe och då drängun kom sade han, ja jag har väntat på dig o nu kan du rida o då du kommer fram så spärr hästarna ~~för~~ igen så drar de genast upp din präst ur vadstället. Kusken tackade så mycket och red sedan till sin herre och präst som allt gänt satt i åen, med en häst för "karetten". När nu drängun kusken fått sin ridsätt förspänd igen och satt sig upp och köra gick hela "mellewitted" af vadet o de so de glode eller de, och sedan bar det af him till Wellinge och det "argeste" hästarna kunde springe.

76/ När prästen o klockaren skulle jaga, &

Det var en gång en präst som var mycket snål och ^{när de voro ute på jaget} aldrig gifva klockaren något af sin reskost. Genast följde prästen så snart han påfodrade och fick således iske tid att taga reskost med sig på ~~hona~~ jagt utflykterna. Klockaren tänkte "ju ska ~~na~~ beta de din snål rickard". Så en dag kommer klock & afvenden berättat af Ola Christoffersson i Lilla Ahlsted.

karm mystket tidigt till prästen och säger sig hava fästa spår på gadt
 viltbråd. Prästen som låg i sina lyfligaste drömmar far upp som en raket
 och klädde sig sedan ville han gå till frukostbordet, men klockarm sade
 att de skulle gå genast ty annars blef det för sent och om inte prästen följde
 med strax gick han själf de. Prästen nappade genast "byssan" och springer
 med utan att ha fått så mycket som vatten på en syl. Klockaren den själ-
 men led sager prästen afver både berg och backa, men något viltbråd finna
 de ej, till sist säger klockarm ^{sig} vara alldeles vilts och vet ej ett andans dugg hon di befr
 narsig. Som det nu är kväll och de ej kunna hem måste de gå in på en bondgård
 och låna hus för natten. De gå på bondgårderna kanna "dessa harre jägarne"
 få de ej låna hus med mindre de vill ligga i "svinhuset". På det, an
 ute säger prästen klockarm och krypar in prästen "etter ty kantro od nu va han
 bodde sylten o trätt". Som det nu börjar att mörkna börjar klockarefar och "gnas
 ska po nåd", "va e de du edor sior do prästen", "svinloffe" svarar klockare
 skälmen som nu togar på sin "madpore mad". När ja till säger de prästen, klockarm
 är inte sen till att gifva sin snåla själsvörjare ett par svinloffe. Fy forr:
 h- - e di e ente goa, ja men man får jo kalla till gods med vad man kan få nås man
 inte har nåd annatt. Ja det är ja saatt, men de äro icke mycket smakliga.

På bondgårderna der de lågo ^{hanus utskid} var en giftarsjukt datter och som der samma natt
 legat en "Wejiskytt" hvilken utbjudet en borste till dattern. Hon visste ej till
 vad vartill borsten skulle begagnas. Wejiskyttan va ente sen utan han visste
 henne hur borsten skulle begagnas. Sedan bondedottern blifvet borstat
 ville hon köpa den. Jo den kostade fem kronor sade Wejiskyttan, det beta
 lade gräbban genast för den och så ville hon provat ha borsten. Wej-
 skyttan till att springa o gräbban etter da Wejiskyttan så kommar ner
 till åen tager han en stum och kaster i vattnet. inbillar så bonegräbban att det var bor-
 sten han tappade i vattnet. Slike barnet går nu och letar afverallt i vattnet efter den
 kärn borsten.

När så prästen och klockarefar bli rektet "marnade" efter svene
 logg^{te} gifvade sig åter af. Klockarespjufveru som har sett ludebidens
 vejskotte afventur leder de prästen ner till åen. Och som klockarm
~~och så~~ är en är mager är han afven lätt som en ~~fat~~ fogel (fyull)
 tager han ett skott afver åen. Prästen deremot som bär på en "hängebu"
 förblitstidigt på marken. Som nu prästen jämrar sig inbillar klockarefar ^{aren den} honom att
 han fick dra kläderna af sig och vada afver, forty klockarm såg allt gräbban. Fyrt som
 själsvaste prästefar skall till att vada afver "adraged" säger bonegräbban "jaso din djävel
 har du tad bustan, de va talken for du fick lå i svinhus". Ja ska mask ta han igen.
 Och ingan Prästestarkarm visste "oreel" af ~~for~~ gräbban po han o skulle
 (for) se nästa sida.

ta sin barta igen som hon hade köpt af vejskytten.

"Prätekråjed" ble jo sodan han va, men sien han kom hin så va han fullkomligt botad. Och han blef till och med så hjärtegod så att han vill till och med påstå sigorua skulle ha matsäckt med sig när de ~~gingo~~ skulle krypa in och röra hafren i baskungnen, som torkades till hafvegryn, på det ^{de} ej skulle behöfva att äta af den brygte hafren och bli lika kåde som "bonetäselifvet".

77

Den förståndiga drängen som lärde kvinnan pladder tyska

M. 8976: 21.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Det var en gång en arundatör som skulle "leje" en dräng. Som han
 när gör sig i ordning till att gå bort för att söka upp en sägar hans kvinna till
 honom "om du möder en som heddar Hans Kloger so lej inte den". Då sa
 mannen gått ett stycke möter han en dräng som han frågar efter hvad han
 hette sade han Hans Kloger "ja dij har ju inte lof o leja för min kvinna".
 Man går vidare då han återigen möter en dräng som han frågade hvad han
 hette sade han Hans Kloger, ^{Hans Kloger} igen ty si han hade gått en annas väg. och
 mannen kände honom ej, han går då vidare ty en dräng med det nam-
 net hade han lof att "festa" för gummans sin "ty si han sto önger
 hings toffel". Drängen springer då en "jävvel" och möter på nytt
 mannen. När nu mannen här att denna drängen också heter Hans
 Kloger så tänker han do e her vell inte fler dränge". Han börjar därför
 att arkordera med Hans Kloger om lönen som de blifva öfver ens om att han
 inte skall hava någon lön om han ej kunn lär arundatörns kvinna
 "ti o snacka pladertyska" ^{om} ~~de~~ han tykas att lär kvinnan "plad-
 dertyska" så skall han hafva "Hondra banco" (= 150 Riksdalar).
 Jo så ja en prästis lön för ja laror aldri pladder tyska sin kvinnan do mannen kommer him.
 När nu drängen ar kommen i gäst so skall han och arundatören
 ut och skära bränne. Som de nu står der och "saffer sine pile
 bollinge" so sier drängen "jaha + hva eder sier mannen?
 jo mor hon kallede nok po oss vi ska nok ha mad".
 Forti, o ente, tyva, so vade ente vedernamn ad drängen hedde
 Kloger ti si han anade va ente mannen tänkte. När nu
 kvinnan och Prästen ser att mannen och drängen kommer him
 säger prästen "här ska ja jinne mi"? Bryf in i skaved der står
 sin kvinnan. Prästen lyder utan krus och skafsderren smäller igen.
 Med det samme ar mannen och drängen inze i stugan. Då säger kvin-
 nan va vill i ha? Jo Hans Kloker hade ju kont att hon kallade
 till mat. "ja do ~~kan~~ ^{kann} ja ja" eller som ~~si~~ ^{si} der him komma, ~~men~~ ^{men} ~~han~~ ^{han} ~~hade~~
 ej kallat på dem. ja har vist ente kallad po jere". Som de nu
 sutto vid bordet och ato säger mannen "de va nan fartilg go mad i
 har kocht i da mor. ja han skall vill varka litt go do vi har fad en
 en ^{nyor} so doftig dräng, ~~vi~~ svarar kvinnan. Drängen säger då till mannen
 "va ska far ha for de gamle skafred der står? ja ska ha tre Riksdaler
 sier mannen. De ger ja svarar drängen. Nej sier kvinnan sier kvinnan
 skafredsals inte. hva roide dij svarer mannen vill han ge so med

for de dolig skafred so la han ta de. Nej, nej svaren hon, so kon di ente
so han ~~betaler~~ de so kan han ta de. Drängen lassade nu skapet på en vagn och
körde himåt med det kommen till en bäck, säger han "nej de ska kondan o
kora him med de dolia skafred ja saiker de har." "La mej komma ud fröt
jinnar prästen so ska du få di tre riksdalarna. Drängen slapp de prästen
ut af skapet och så fick han de tre Riksd. körde sedan him med skapet.

Dagen der på stalle alu arundatern och drängen och "sajrede po sitt brävnel".
Rätt som di då står säger drängen Jaha. Va eder nu siar mannan
ja mor. hon kallade ti kaffe, de va fadslit va kom e blod reslevered.

Som de nu kommer himåt för kvinnan och prästen brätt om och
tänka upp ett zomställe. till sist säger hon till prästen "gins di norre po
loven i långhalmen. Så arundatern kommer i darsen säger han. "mor,
kallade i ti kaffe, nej de har ja vist inte gjort minn ja har so
i Ramn få etter som i e himma. De va nåd fancelet godt kaffe siar
man nun. ja de ska vel varra litt godt de vi har få en so daglig dräng.

Drängen säger då "far va ~~starkt~~ far ja om ja kan torka tre tynger ru af lång
halmen der ligger norre po loven. Kan du de so ska du få tre riksdalarna
Nej de behäfs inte min kvinnan for far har nåt turked han ren så kan
far inte lof. hva rönde dej kan han turka tre tynger ru of han, so kanda ju
ble bra o få. Nej nej de får han inte lof. Drängen for ner på logan och fick
falt på en "starkt" "plejel" och till att ~~bräja~~ och slå bland långhalmen det värste
han orkade. Aj aj skriker prästen slå mig ente i hjel so kall du få tre
tunnor rag. ~~Har det så blev natt och~~

När det så blev natt och de skulle lägga sig så hade ej arundatern flera
rum än drängen möte ligga inne i stugan. Som han nu skulle ligga i en soffa
gamraele har sig sågande att den var mycket förkort och att han skulle ligga riktligt.

Drängen som va en "slipad sjölm" ville ja ligga i den sängen som kvinnan lågi. Der
var intet annat att göra än låta drängen få sin netje fram så bytte de sängställen. Kvin
nan hade ställt så till att prästen kunde stå utan om väggen och göra vid hennes.

När nu prästen kommer om natten anar han intet onåd utan han försöker som hans
vana var. Drängen for då och skär af det hela. Dagen efter hade prästen fått
sådan korta så han var så "dolik so". . Kvinnan som inte anade något blev ledsen och
skulle ju koka något godt till prästen. Hon kokar då ett fat gröt som hon arnar att gå
och förära prästen. När hon nu skall gå neråt köksstappan är drängen tillreds för att
hjälpa henne. han tager då gröt fatet medan kvinnan går ner åt stappan

Se nästa sida

passar drängen på och stoppar det af skurna ^(ner) li gräten. Då nu prästen får
gröt fatet och börjar att äta hinner han hela härligheten. Prästen som
bler "elfva förbannad" säger då till kvinnan om han får tre droppar
blod af hennes tonge så blir han duktig igen. Kvinnan som ej har
reda på vad hon bjöd prästen ~~for~~ går ju af med omkan genast in
på prästens begäran. Prästen, som nu, genom alla sina olyckliga kärleks
affärer för kvinnans skull, är i en heltrig sinnesstämning tager ^{hans} fatt i
kvinna tungan och med ett mitt af knifven skär han tungan mitt af.

Kvinnan springer då hnu till sin man och börjar "snacka pladder-
tyska för hann". Drängen har ju nu förtjnat sin lön och lyfter ju so
har de löjdel för me för de har händ laut för bodde din o min tid.

Prästen o. Klockaren.

+) En präst som hade skräpt ut sig
konglig o. so bl i sina predik-
ningar o. so ble kongen otvungen
o kallade prästen till sig o komne
~~en präst~~ o sa ad i marna
so ska du svora mig på tre
frågor för en präst ska vara
so lörd so han ska vidde allt
ting o kom du inte de so ska de
settes af.

So beklagade prästen sig för
klockaren o som klockaren de
i en teckartigt ja ska gå till i pastorat-
ens ställe.

O so do klockaren kom so sa till
kongen på sin tron kläd i sin kongliga
skrud. O so sa han "na du hor mied
..."

M 8976:34.

Klockaren di sålde vår prästare för 30 silf
ver mynt o så ledes han ja ente värdera ers
magestedi mer än 29"

Na hor långtid gärd o resa omkring
joren. "Jade beror si på hans magestets ylf
om ~~han~~ han bitliga uppstiger o sadlar sin
häst och vil solens uppgång honom med föl
jer så nästa morgon är hans magestet här igen.

O Lo ble kongen dispenserat o krengde ti o
ville ha vidde va han tänkte. O so svar
de klockaren a han nu troer odde ed en
faldie prästen ^{han makede me} ~~men de e~~ klockaren ^{(i stället}

O so dönde kongen od klockaren skoll
vara präst o prästen ^{vara} klockare
men sien bytte di kall o
ble va di va förr di duf
de inte tinad ande

+ Detta väien församling der präst
o klockare va med ti vår
andra.

under alla på donder
o räfte på spartäfte
slepp visper ud
for jagarinn gar på gaden
o sojer eller knipverkast
(gäsen)

En ongerman o en an arup på
o en daztig stable som kan
brä stå o värt me rapu
allt do o do. Stubbe
mullare
melitöten

Kes Japsi Domme tark
pologu

Di gaffor afres vanned
man kan inte nå de
klockan

Va fortiter ^{allt} ti bage do
han springer för de ad han
inte har ye i nacken.

Det var en gång en präst som kom till en smed och frågade honom om han kunde få lite vatten. Gå in till kvinnan sade smeden! När han kom in till kvinnan sade han att smeden hade sagt att han fick lov och ligga hos henne. Kvinnan sprang ut och ropte är det sant. Ja min sjät är det så ropte smeden. När smeden fick höra detta spektakel blev han bnd och lovade att göra så gott igen. En dag när prästen var borta klädde smeden ut sig och gick upp till prästgården. Fruen frågte honom vad han var för något. Smeden svarade Förgyllare. Då frågade frun om hon kunde få föryllt sin ja svarade smeden men där går ett fjog ägg till frun gick efter ett

Fjog ägg han slog dem isonder
och lade dem omkring hätet.
Sedan gick han in till kammar-
jungfrun hon frågade honom
om hon kunde få förgyllt
sin ja men där ett kaduhuvud
till. Hon sprang ut och skar
huvudet av kalven så lade
han den omkring hätet. Sedan
gick han ut till Tösen hon
frågade honom om hon
kunde få förgyllt sin hon
sade ja men där en fölsvans
till. Hon sprang ut och skar
svansen av fölet kan lade
den omkring hätet så skulle de
sitta så tills prästen kom
hem. När prästen kom hem
sade han här farligt ut
frun sitter och kläcker ut pyckling
Kammarejungfrun sitter och foder
en kalv och huvudet kommer för
Tösen sitter och foden ett föt.

För ett halft sekel år tillbaka fanns det ingen bonde
i Grefvile (Bräkne härad) socken, som hade några teckningar.
Wäl hade funnits teckningar sedan drottning Kristinas tid,
men porträttandet var ej i så ordnat skick som nu.
För att få veta saker och ting samlades en hop bondtö-
ner och drängar om de långa vinterkvällarne i så den
era, så i den andra bondstugan. Deras mästa tal
var om spöken, bäckemän och bergstroll, så
så vidskräpetten snart tilltog än min skadest. På
senare tider har jag hört några sådana historier berättas
hvitka, jag har vill meddela.

I Bäckemannen.

En man var ute och gick en månljus och varm
sommartvätt efter han tog rocken af sig
och bar den under armen. Plötsligt blef rocken
så tung, att han knäppast orkade bära ho-
nom. Mannen förtrod genast att det var med bäck-
emannen han hade att göra och kastade rocken ifrån
sig på marken, samt tog sin kapp och klyp af
alla krafter på bäckemannen hvilkas förvand-
lad till ett kattkastande och satte i den ena rock armen.

Men det gjorde ingen nytta att slå på honom emedan
det var liksom att slå på en gummi ball. Man
fånt annat råd, än att låta rocken ligga och gå. Man
nå hade dock ej gått långt, förrän han vander
om igen och börjar ånyo bearbeta bäckeman-
nen med sin kapp, denna gång måste bäck-
mannen gifva vika samt sprang ut rocken
med ett högt skratt rakt ner i bäcken.
Den kunde mannen med lätthet bära rocken.
x nu 70 år sedan.

En bonde skulle rent en afton hemta sin häst, som belade i en äng nära en bäck. Men eftersom det var mörkt kunde han ej genast se honom. Just som han gick och sökte efter honom fick han se en svart häst i bäcken. Denna trodde han vara sin häst och gick fram till honom för att lägga betslät på honom. När så länge på alla vis försökt få betslät på honom men förgäfvad, hoppade han rast upp på hästens ryg och så bar det ej i full fart nedåt bäcken en stund, tilldes hästens hästen hastigt förvandlades till en gås, hvitken för ned under en bro och bonden föll i bäcken. Nu förstod bonden att det var bäckamannen han ridet på.

På ett annat ställe hade man lyckats få betslät på bäckamannen. Denna måste nu arbeta tillsammans med de andra hästerna. Han var i allting liko dem, utom deri att man behöfde ej gifva honom något att äta esmedan han åt ej. På efter ett års förlopp skulle någon försöka taga betslät af honom för att se om han blefder ända. Men så fort betslät kom af honom, hade ingen makt med honom, han blef en bäckaman igen istället för häst.

"Bravoro med sadanna hästar under minvart år."

Vidare berättas: att några personer hade sett bäckamannen med glasögon på näsan, sitta på vatten hjulet i en kvarn och laga sine benkläder. När bäckamannen fick syn på iskläderna, blef han så förvånad att han tappade målen i bäcken.

Nu förtiden behöfver man ej alls frukta för bäckamannen; för var han så gammal att han behöfde glasögon för 70 år sen så är han nog död nu.

Enligt en gammal sägen skall för många år tillbaka i tiden ha bott ett troll på Hallandsås som af almogen kallades "Brattenbergs herren". Detta troll hade almogen mycket nytta af. Isynnerhet var det en bondgård nära Hallandsås, hvilket innewanare hade den nytta, att om de utsatte en ton fjerding i förstugan hvarje midsomnarsqväll, så hade "Brattenbergs herren" fyllat fjerdingen med pengar till morgonen derpå. Talunda erhöå de en fjerding pengar om året. En midsomnars afton uppfästade de en bottenlös fjerding, för att få mera pengar. Om natten kom "Brattenbergs herren" för att fylla fjerdingen, men när han såg bedrägariet, blef han så arrig att han slog fjerdingen i tusen biter och kom aldrig mer.

Widare berättas:

En sjökaptan från Båstad låg med sin skuta i en Spansk hamn. En timme innan julafton sade han ^{för sig självt} om man nu bara vore hemma och kunde äta julgräten med. Just som han detta sagt kom en gammal man och sade sig vilja föra honom hem. Kaptenen satte sig upp på den gamles rygg och så bar det ästad allt hvad tyget kunde hålla. Om en half timme vore de vid Hallandsås, som är nära Båstad. Här vid Hallandsås skulle kaptenen skiljas från den gamla, hvilken varnade honom för att se sig tillbaka emedan hans hunder ej tålde att något krittigt blod kommet öfver hans axlar. Nu förstod kaptenen att det varit brattenbergs herren som hjälpt honom dit, och skyddade det fortaste han kunde hem. När han nu skulle öppna dörren till sitt hem i Båstad, vände han sig om för att se sig tillbaka; men tänk!

han sag

8976

M. 8976

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Tre eldsprutande hundar på något afstånd komme
emot sig. Lyckligtvis kom dock kaptenen in
i rättan tid.

Här är flera lika denna sajer
anteckningar af O. E.

Trollkocken.

Trolle skulle en gång hälla bröllop i Lyngsjöbacken, och de skulle haf kock från Kongsbacken i Gustafs församling. När kocken skulle resa frågar han efter sin hatt, just vid samma tillfälle kommer der en man förbi han vill också hafva en hatt. Han fick der en gammal fallhatt. Nu rekte de oavgiliga genom orten och kocken sade att han kunde gärna hälla till gader. Så de kommo till bröllopet vankades der elle gädbiter och mannen blef riktet i hatten.

Han mindes ej vidare om det från om morgonen efter när de voro på åter vägen hude hans vänt komma att säga något som han ej skallat ty ha fått en skutt (hans till sin gård) och om morgonen fanns hans nitte de på sin "därsten" utän om sin fortäder på sin gård i Öderöd.

(Nils Swansson från Södra Sandby)
Under sammantid berättades rumskamrat på Sådarettet denna 4/ sigen om "Tydesten" ~~Frydesten~~.

hvilken är så stor att flera par på en gång kunna dans på den samma
"Tydesten" ~~Frydesten~~ ligger i en skog i Klamby "Kjeka", en utmarks kvaridatt ekollon, i Bramsta socken. Trollen som slog stenen bodde i Skaddebacka.

Sägner som berättades för mig när jag i maj 1912 låg på Lunds Lazarätt, af
1 Per Nilsson i Egersby köde.

Länneströ präst binder fan som en
M. 8976:33.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

3^e Länneströ kyrkoback är der begrafvet en
prästkista. Prästen tänkte en gång tagg densamma
min som skattud bevakades utaf själva wärte
fetter så kunde ej hvem som helst tagg den. Prästen
var ju femtan feffig och alokantig och kunde dessutom
med trolleri. En natt kör han in dit i sällskap
med sin dotter och dräng. Dottern skulle sitta på
vagnen och vakta hästarne så att de kunde vara
tillreds att lara prästkistan på. Prästen skref
en rund rundt om hästar och vagn så hade ej hien
makt att göra dottern och hästar några skade.

Drängen skulle deremot gräfra efter prästens anvis
ning. Allting gick väl och prästkistan var nästan
uppe da drängen såg det många silfverit och guldet
sede han Ross så mid gull" men det skulle han ej
sjot ty med det samne försvann allt. kop.

Kyrkogrimman af O. C.

En enligt folktron ett djurväsen eller väpnaden af ett en lefvande varelse som vatte lid' vakter och beskyddas kyrka och kyrkogård. En gammal minnumera nästare ~~st.~~ bortglömd sägen ut berättar att då man skulle bygga en kyrka så togs den första levande varelse som kom och begrafdes ^{levande} eller ⁱⁿ ⁱⁿ under kyrkogrunder eller också inmurades lefvande i en af kyrkans väggar. Sedan kyrkan så blef färdig mätte det ~~den~~ inmurades väpnad vara kyrkogrimman och således vara kyrkans skyddsande och der för troddes det allmänt vara farligt att natttid gå en på en kyrkogård i synnerhet om de kommo i onde afrikt för att skada kyrkan eller de dödas viloställen.

Högst få personer kunna - utom prästerna - se kyrkogrimmen ^{de skulle} ~~vara~~ de vara fädelle Christudag eller en söndag eller också Skators dag en torsdag örn de fädelle under dessa dagar händer det ibland att de kunna se den, men höra honom det kan vinna helst.

Prästerna deremot ser alltid kyrkogrimman och derför står alltid prästerna när de ^{har} jordfästas lik och läsa för dem med ögonen fästa - de de äro i kyrkan - på skunkan och sker jordfästelsen uti så fästa prästerna ömheten på kyrkan. ~~Prästerna ser de på kyrkogrimman der han ligger på skunkan eller kyrkovindan om den döda~~

Kyrkogrimman visar, då hon ligger på skunkan eller kyrkovindan, prästerna om den döda kommer att hamna i Himmelsriket eller i Hålvärdet. Och många sägen om tala ju också att prästerna vid likpredikan ~~de~~ utala att den eller den har kommit till Gudfader eller den och den har hamnat hos ~~den~~ onde.

Hvar enda en kyrka har förut haft sin kyrkogrimman, minnumera äro det nästan aldeles bortglömd vad det varit för slags dock lefvor nog en och annan 70-80 aring som skulle kunna utala det ännu och oickvärdt vora om det belevs upptäcknad innan det blir för sent.

För några kyrkor har jag lyckats få reda på det

7) Från Ahlstads kyrka är kyrkogriman en gas. Och annu
 lefvande personer har outalade förmågor att de i sin ungdom sett
 kyrkogrimans rede som då var belägen inne i kyrkan bakom
 pelaren i en stäl. Här byggde kyrkogriman själf sin rede
 af strå och fjäder och det gjorde ingenting att den togs bort
 ty der blef rede på nytt. För en del år sedan var här en kyrko-
 herde som kunde manna både i jorden. För en del år sedan visade
 kyrkogriman sig inne i kyrkan för kyrkovaktaren när
 han skulle gå i kyrkan en julotta och tände ljusen då hörde
 han hur hon "balkade" på kyrkogolvet. Den rätta gån-
 gen hon visade sig var vid en eldsvåde utan i byn eller då

Prostinnaus ena brände (ett hus med det namnet efter att prostin-
 nan Göte Lauterström bott der) då såg kyrkogriman sitta mitt
 i rökken på kyrkans korglogg för att beskydda den samma.

8) För en del år sedan (var det ett egendomligt spökeri i kyrkan ty så
 snart att Prästen under gudstjensten började att läsa Fader vår hörde
 der ett barneskri i kyrkan det fortsätter en längre tid. En vis
 person tilltröddes om det skriade ämbok han var ~~der~~ i kyrkan,
 dörraknappens smordes under var ingenting som
 hjälpte utan så snart prästen läste fader vår hordes också barnes-
 skriet. Det ingenting hjälpte och kyrkogriman hade nog sitt
 med i spektaklet. Berlat kyrkoherden att resa hit till sock-
 nen en natt. Han ställade som vanligt i hästarna på Anescet sedan
 gick han ensam i klädd i kappa, krage och märke bak upp
 i kyrkan och manade bort spökeriet. Efter den resan skriade
 det ej mera under gudstjernerne och kyrkogriman blef visan
 me tillfälle manad upp på koret hvalf der den redan residera

9) I Västra Ahlsted ^{kyrka} kyrkogriman vara en "svart väre"
 10) Bösarp är det en hane med egendomliga fätter ty en gång
 hade det moät in på korhvalvet och där sågs märke efter dess
 fätter.

11) "Kal" i Dalköpinge är det en "Kal" och den rätta gången han sels var då
 han visade sig ligga i en af tornets gluggar han såg de afkolörarna
 12) I Kyrkoköpinge är kyrkogriman en man i Gylle skall det
 också vara en människa och vid om byggningen, för en del år sedan, af
 korväggen låg skelettet i väggen min berättare såg det själv.

13) Trälleborgs kyrka är kyrkogriman en "Kal" den visade sig
 i gamla kyrkans tongluggar. 14) Tommar lärar kyrkogriman
 vara en galt och i Skarvåns kyrka är kyrkogriman en "katta" som vi
 sig i stund. när den springer på kyrkans tak och stannar

Tosse = Thovatuskalla 8976:36.

En af de största ättehöjerna i Bjäre härad är
Dagshögen, belägen a' Stätteryds utmark ett
par KM. väder om Torrekövar, Torde vara en af de
största i Syd-sverige. Det tron att såväl denna som
Salomonshöjerna i Grefvici, Hovaldshögen i
Ranarip m. fl. blifvit uppkastade af vris per
soner med litkmande namn. De tor ej vara för
hollands. Ty ^{den} namnen har sin upprinnelse
i långt senare tid.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hovaldshögen tros vara ett namn af "Hoalt"
som på sin tid var namnet a' en mindre by, hvilkens
näm vid sin närbelägne strand hade sin hamn
Hovalthamn. Och Salomonshöjerna äro
tvivelsutan en rädbräkning af ordet psalm
och pränter i gammal ofreds och partidier
upprigtigt på dessa höjder och med bönen
och psalmsång anropat Gud om hjälps.
I gamla handlingar utafvas också namnet
"Bakmenhöj" och ännu i dag uttalar man
af Tröskens befolkning "Salmonhöj". I Halland
finnes en kulle, som af samma anledning fått
litkmande ~~namn~~ benämning.

8788
 Ett stycke norrut från Grefväs kyrka samt
 nedan för en liten bäckhöjd utpekade man en
 liten aldrig sinande källa, som i våra dagar
 kallas "Tottekälla". Denna har förr utmin-
 ner tiden ansetts innehålla ett hälsobringande
 vatten och af folket räknas ännu i våra
 dagar icke mindre betraktats med iakttagelse
 vidakepliga förentätningar. Den har
 på sin tid varit en offerkälla, och
 ännu för några årtionden sedan
 kunde man från dess botten uppkänta
 en mängd kopparsmyck af både äldre
 och yngre datum.

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

Utantvifvel är det samma källa, som i gamla
 beskrifningar öfver orten benämnes Sant
 Thorsteus källa. I så fall har någon gång i dess
 närhet ett Th. Torstens Kapell varit beläget.
 Af detta kan man dock i upptäckta ringarte spår.
 Troligt är väl också att det samma varit en trä-
 byggnad som redan för flera århundraden sedan
 förmalt.
 Grefväs rocken kallas: gamla palteboken
 af 1514 Engelsbäcks lään och har ursprungligen
 varit moder församling samt på 1600-talet

patronat under lunds Kanikdom. Kyrkans
 gamla grundmurar, som lera vittna om
 hög ålder, skola ännu finnas kvar i stället
 liksom almar under jord ytan i kyrkogårdens östra del.

M. 8976:38

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

En sägen om denna kallas
 Tillkomst lyder sålunda:

I äldre tider hade de sina
 särskilda lagar för landsbyggnaden,
 det var då dödeligt för häst-
 tjufvar. En hästtjuf hade
 tagit ett par hästar, men
 följdes af egaren och några
 andra. Tjufven insåg sig ej
 kunna komma helskinnad från
 affären utan knep; därför bad
 han den man han nu mötte
 hålla hästarna medan han utvätte
 ett ärende. Mannen som skulle
 hålla hästarna hette Tasse,
 och anade ej att han kommit
 i en fälla, förinnan hästegaren
 och hans sällskap, togo honom
 för att vara hästtjufven,
 som dömdes att afstraffas!

Innan han afträttade såde han
 att till bevis på att han var
 oskyldig, skulle der på den
 platsen uppkomma en källa,
~~som skal vara botten~~
 skall vara smärjehanda
 sjukdommar. Derför heter den efter honom
 Torsteställe
 till och med under långvarig
 torka måste denn källa antäta.
 emellan om 3 hederlig ogifta +
 nyttar öste kälkan tidigt en
 söndagsmorgon, så skall det
 blifva regn inom 3 dagar.

Ofsannande källa är beqväm
 på ~~Landslösa~~ Alfred Johans
 ägor i Grefne socknen Kristian
 Lind

Ofsannande meddelat mig af esare
 som

Hus offer fynd

På efter kört 1911 refs i Westra Nirestedts
by Borarps socken ett gammalt hus som
mycket troligt var byggd i mitten af 1700-tal.
Under dörrtröskeln fann man tvänne hästhuf
ved skallar (Cervus Rök) ligga med tenderna
inåt och pannan i vädret. På initiativ af mig skänktes
de till Trullbores fornminnesförening -
7 samma by fann för en del år sedan i ett
loggolf en hel massa nörgräfile kreatursben.
4 Ljunestorps gård (der hvars Doktern var
och någ bildstenen) i Skarps by af Giståps socken
fann då den gamla gården för en del år sedan
ombyggnades i ett loggolf en hästehufved
skulle ligga i svarta horn således fyra
stycken.

7 Skabersjö nergräfdes för några
år sedan en befvänd katt i kospil
torpa för der skulle beläta med kreatur
son derigenom också blef.

När ontalen att när hon var flicka (nu
70 år) upf ett gammalt hus i Slagarp, under
grunden lag der ett stort menziskoskelet
se i min beskrifning om Skelett fyndet
i Furu Skerstad Inkebenskar, och dito i
Lilla Skerstads gamla afjö myrket
intressanta men långa anteckningar är.

Herr Doktor kan jerna begagna allt
i sin bok men rätt att jag upptecknat
det efter folkmynnen.

Med Högaktning
Olaf Christoffersen

3
 Jöns Lars i Markil ontala
 de (han är undör) att han som
 gosse ~~var~~ ^{en gång} ~~och~~ körd

~~körd~~ till Malmö med
 säden. Därmåste de ha
 fyra påstar för ett last
 av 4 tunnor råg tills
 de kommo till Krono
 lands vägen, men i bland
 måste de köra fyrsparan
 ända till ~~Arrie~~ Bru.

So de kommo till dessa s. k.
 Bru skulle de gå in och var
 man sig med Raffel och
 två skorpar vilket de
 stode / 6 styver sedan
 fort ratter resan till Malmö

Uti på värnarme måtte
 då de s. k. sjöarna vil
 ka ropte "kör ti Ostersjö,
 kör ti H-guret" ~~så~~ prins-
 a-palar ~~sjöarna hade~~. Var
 det en ~~bonde~~ som hade
 lånat pengar av köp-
 mannen satte sjöaren
^{utan kras} sig upp på lastet och
 tog tegglarne från
 bonden såvart kunde
 deriakt till sin köp-
 man med sin lastet.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ty köpmannen i min läte
 gerna bort från gånsmat
 till bönderna
 6, 7 och 10 till bönder
 han hade då rätt att
 behandla dem som han
 ville och bönderna voro
 då också tvungna att
 hjälpa honom med tvän
 dregat se vidare här
 om Anderslöv i min under tryck
 ning varande Kulturhistoriska Be-
 skrifning över Skytts Härad. Dess-
 utom betalades då minst
 en tredelar mindre för
 terranen. Dessutom mättade
 de så att tillintenna måste
 bönderna ha en minst 7
 skäppor ty på mageriset
 stätte de i galpet och
 mätte med för stort mätt
 och kunde de blott få ett
 litet hål i en hörnan så
 räpade de upp det och tryck
 te samman senast avdrog
 i ~~stället~~ vad de tyckte.

Följande sannings enliga
 berättelse visar hur
 köpmannen behand
 lade bönder i den gamla
 gade liden

Det var en nämndeman
 i Fun Håltus som en

vinter blev kallad
 till extra ting på mat-
 mö Cellfängelse.
 Som reger var larsy tog
 nämnde man på samma
 gång ett rautigt sällens
 mullrig. Kommunen
 till välsnän var hans
 köpmans jäare tillhands
 och tog tyglarne samt
~~fastade upp~~ ködde för
 honom in till sin köp
 man. Detta gjorde ju i störst
 välsnän ty handlarne
 skulle ju göra av sina
 kunder. Kommunen in på
 gården lärste sjäarna
 av lassit samt band och
 fodrade hästarna. Bak
 hållaren var tillhands
 med en hosta och börsta
 de var ~~na rock~~ och skor
 nämndeman in
 nan han skulle gå till tin
 get. Att de skulle geund
 ligt lura honom var ju
 råkert brvitket om de
 varit ensamma ej blivit
 pengligt. Men på

grund av hat mellan
de själfigna bönder
na och hovbönderna
bönder alldeles de själfigna
egna ensamma till sta
den utan vara alltså
flera i sällskap från
verby samt hade som or
saken om stället som
vapen försörjningar i
sina vapen ifall klapp
mat skulle uppstå ^{under tiden} under
med hovbönderna.

Åf denna orsak var
det ju fler med på mago
sinet var nämde manns
såd mättades och värdet
i kotänka. Mättet var
tillräckligt och riktin
befans var 109 ^{sk.}

Men när nämde mannen
~~skulle~~ tingent och
skulle hava betalt för
sitt pön fick han be
talt efter 101 ^{sk.} värd
Utkomman tyckte han att
det var ju ovanligt liten
värd da sade min berättare
~~andra~~ att det värdet
109 ^{sk.} nämde man

gjorde köpman
när uppmärksam
på felet vilken svarade
de hvem har sagt så.

Nämde mannen svarade
de att det hade Lars
Zins Zins sagt. Han
landar rot värd mot
som har du sagt att

Per Lars sade värdet 109 ^{sk.}

Ja de gjorde din, a
prat de va ju Per
Lars i Vellinge
och därmed måtte näm
de mannen låta sig
roja han fick såle
des dyrt betala sin
uppställning.

När vid råderna
stadsreson bönderna
återbönde från staden
hade de ju pengar vil
ket var alldeles ovanligt
för videl. De skulle
nu stanna till i flera
kvä och kringfärrin
gen var ej sin till

på arden)

klappa dem som
 voro villast att byn-
 da, och under många tve-
 mar måste bondkrönge-
 na, vilka av handels ären-
 de äkt med till staden på
 rådlaret, sitta på väg-
 nen under det att män-
 nen i **aus** och dess be-
 de om med kränknin-
 garna. Pengar voro
 då för många en bage
 till och det var ej nog
 med att de sup upp dem
 de slago dem också på
 kanten i Kruborden.

9 min ^{mynt} ~~penning~~ har jag
 som ~~är~~ ^{en} av skurna i en kanta och
 flera stycken som för
 vilka i gammalt tid
 slagts nu i Bröddarps
 Krubord. Det är ett märke
 att det varit alla bonderna
 gorle så ändock de kunde
 ha försigt till det isynner-
 het vissa ärdärdar var dyrt
 Det berättat sig att ^{ett år} i Juni 1704 de Kon-
 net 27 och rågen 32 på arden till 48 **R**
 tunnans för vilket pris en ^{en} **R** ^{en} **R**
 städ sådde en tunnans till en som kallade efter
 dem ~~han~~ var till med sin försiktighet att han ville
 ha ^{helt tunnans} ~~ett~~ ^{en} **R** ^{en} **R** ^{en} **R**
R. Det var Brantens örn som högo i ryggen och
 uppköpte till andre orter med misvare. Men med
 ett blev det ut försel för bud så att råden i ört myste

44 När spöket bar en man. ⁸⁹⁷⁶ En man som är död för 80 år sedan bodde i Lilla Ahlsta by. En gång hade han varit nere på ett ställe vid rockhöj när han nu om natten gick hemåt visste han ej af något för än han blef buren. Allt i gång gick väl till han kom till (afvan nämnde korsväg) korsvägen der den ena ^{vägen} går mot Västra Ahlsta man skulle ju vägen mot Lilla Ahlsta. Spöket kastar nu mannen i vägen vid vägkorsset så att han fick "broged." (bråk.)

M. 8976 : 48.

ACC. N:R M. 8976:49.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

61/ ^{M. 8976:49.} Midt i verden. Ifall mi har varet i "Anarp. (Anarp i Lilla Stozarps socken) so har i vad mitt i varden forr anarp tier pæcis mitt i varden og der e inte mer an tre gåra.

Signerier, och lydesjöföreläsningar.

När ett barn har "skrielyde" kan det vara af flera slag. Ett medel deremot är det är efter skrämset är att en kväll taga barnet naket ut och in genom ett fönster tre gånger och ligandes.

Rådselelyde leutas med att ligande taga barnet en kväll naket ut och in tre gånger genom en takstegen.

"Hynselelyde" leutas med att midt om natten vid 12 tiden taga in en höna och låta den "skräkta" öfver det gråtande barnet. Det skall göras tre nätter i rad.

På ett husmansställe år n:o 6. Fru Ahlstedt var ett nyfödd barn som grät så fönskräckeligt så alla råd gjordes, men ingenting hjälpte, ty så snart kl. slaget 12 om natten började barnet att gråta till det blef dar. En kvinna rådde den då till att låta en höna skräkta öfver barnet strax innan det började och gråta.

Kvällen derpå tog modern ligande en höna i sin moders hönskas och inestängde densamma i sin färituga. Precis som kl. staget 1² hade hon hönan öfver barnet och "karuske" hönan dugliga tog man hon tog som murin och gaf ej ett enda ljud från sig, så började barnet att gråta.

Kvällen efter tog hon ligande en annan höna och parade så på om natten med densamma. Det lyckades ty hon "skräpade" som hin skulle taga henne. När det var gjord slapp hon ut hönan hvarefter barnet grät sina 2 timmar den natten. Natten derpå parade modern på med samma höna och den skräpade lika pilligt som förti natten. Barnet grät nu blott ett litet grann. Tredje natten lyckades det lifla bra och nu grät barnet bara några minuter. Sedan grät det aldrig mera om nätterna.

"Sjile lyde" som skall komma deraf att modern har smakat "ört" på ^{sin} "gorre lappen" när hon bryggde. Det botas med att

Modernn skulle taga barnet tjugandes och naket på ett lakan samt gå ut under ofren himmel och bedja en gång då det ringde tredje eller i samman i kyrkan.

Det skall också betas med att någon en kväll tjugande slår barnet med en staf hälle i "bagvände (väntra) nöfren" tre gånger på munnen.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Spruknenöfve lyde.

En kvinna a:n: 6 Från Ahlstedt gick för några år sedan ner till n:13 samme by och strötk med en död mans hand på sina sprukne händer samt bar honom om han ville tagu hennes sjuka med sig till sitt hvilorum.

Kvinnan blif visserligen duktig i sina händer som hon är ännu.

Pissepledelyde.

pissepleder = pisse

Betas med att gå bort till en dörr och sätta med pisse nyckel på sina pleder och sen i ^{läsk} dörra och vrida rundt. Det skall göras tre gånger och sedan skall man rygga sig tre steg från dörra

gamm
När man är sjuk
i skalle bär ett
barn på sig och
pisse i sin hand
barnet

Dej nägleyde, och dejnerufoor på albue o knä, 4
 Hvilket blir der af att modern går till ungren med
 degede naglar. Botas dermed att modern går bort
 och själ en degklimp i hvarje hörn på ett fram
 med ställesbaktråg när de her degen i baktråget.
 De K. Klimparna läggas sedan i vatten som tagets
 på ett rinnande ställe. Vattnet bör hållet haf
 va runnet åt norr och tagets mot ström
 i tre öringar. I detta vatten upplörs de K. Klim
 parna sedan tvättas naglarne dermed i tre
 kvällar å rad hvar efter vattnet slås ut
 der det togs men nu med ström.

Huggelockelyde,

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Fås der af att modern sitter på en block hvar
 på huggets pileris. De blir barnet sårt i
 gumpen. Botas med att man tager
 eldbrands spånor och lägger i rinnande
 vatten hvarmed barnet liggande tvättas
 tre kvällar å rad sedan kastas vattnet
 upp på ^{sedan sitta af} tabet hvarifrån det får rin
 na ner som det vill.

"Lede lyde" (Lede = söka)

En kvinna i Skurup hade blifvit af med sin äldste dotter och sökte alla stans efter henne och var mycket olyckelig innan hon fann henne.

Detta hände i hennes åttonde månad barnet som blef född var duktig och i gänting färdig. Men när det blef åtta år och det satt i skolan springade det ^{gråtande} hem till sin mor och säger här är ja hva för en går mor och söker efter mig. Detta hände ej blott en gång utan var för jemt rätt som det satt i skolan sprang det till hemmet. Modern som var mycket olyckelig sökte till sist en klok som sade att när någon man ^{kon} dödde så skulle hon tillgå draga af "gräbbans värt" och dets tillgades gå och lägga sig i manskiestan hos den döda. En tid efteråt dog en man långt borta i socknen. Kvinnan måtte nu fört gå dit och fråga om hon fick lägga sig dit lentygt som hon fick. Dagen efter skulle det ju ske innan barnet gick till skolan skulle hon byta lentyg och sade till barnet att de ej fick gå för en ännu det var ej ordet

ret som modern skulle göra det tiggandes går hon förut ut. kö
när hon kommer in hade
äldsta barnet hade bytt om och de voro sprungna
till skolan. Modern som nu fick en ny möt
gång nappar tiggande sårken och springer i
väg mot den löde som den dagen skulle klädes.
Under vägen möter hon icke mindre än fem
stycken bekanta personer hvilka alla hälsar
och stannar och ville prata med henne men
som hon ej hade lof att säga något står de der
och undrar om hon blifvet galen. Kvinman
kommer likväl tiggande fram och nickar
at likblåder ~~skam~~ samt får lagt sin dottersårk
hos liket. Den blef dottern rask och kry.

M. 8976:55.

Den botfärdiga predikan

M. 8976:56.

7 dag i dag är det en helig dag, att jag skulle predika för edor så att edor ögon kunna rinna såsom fära [fettan] [spinn] på jorden Paulus sade till Röskpigan stätt upp och snyt posin och hon snöt honom med en förskräckelse orden kan i guldåsar i pauli altarebröje, 4 ryuka och C Knapphoff. Jag skall säga edor mina vänner varen ike hög fiddiga såsom honan när hon får gjord ett enda ägg säger hon till laget upp ditt taged upp liksom hurst vord fullt av ett enda ägg. Utan för varm lik den vitamären som går i ängen o bitar o stiter o piter tejer upp det minna vänner och tapper det på edort hjerta o slipper rufva po rufva. Sedan har vi två vägar O skall vandra den breda och den smala. Den breda vägen som drager om Santos i akarp och Nicklas i Norrviddinge

2
 so kommer vi li Kyeplinge der vi
 blir om fettade me alla kostliga rätt
 Sedan har vi den smala vägen som
 dragar om Rinneback och Krut-
 möllan dit kommer vi ej för an so-
 len är nederzängru portarne äro
 tillstängde och portvaktarna har
 lagt sig så skulle vi stå der utan
 föe och ropa och säga låt upp för-
 ~~mig~~ låt upp för mig. Tillnit
 finner vi den som uti manfalkens löjssor
 hänger och slänger. ger oss hatt o
 skott som der e här po attankundra
 värking.

Allman tinget på husets en auktion
 hos Sven Larsson, Swinehöddan
 po ett par gra hellvanta för udan
 ämne o bezygnellse o en ärmalös
 pels udan krave o bull, ett par
 bonne löve pejsar utan overlär o
 resaror

saktion betalas på mossbygd där den
ved sin själ har den itak.

Förtorade En svart bliscid mär från
i utornas mossen mellan ryttan & Hårparade
--- bortappades med tre vida fätter och
en baggar. Den som kan tillätta
skaffe detta hestkreatur skall få
hederlig vederläggning som hon sig
sjelv föreskaffa vill.

värsting

(ett vednamn)
(fläskerdan)

Den långa fläsjarde en lå o tänke
ad han hade fiad ti en gammal
Bier va hon
änke

Enka va hon de va visat
o rier va hon de va prust
fira delar o äta styver
de va hela karringens medel
En hatter kvinna o blingar so
de va hela karringens bo

~~andra visat~~

nejut hade min berättare glömt här
emellan antydning in bon

Den fösta vi lå ihop
vi kyptes a vi klädes
aldri aldri fick ja natters forr Karringen
den tar andra natt vi lå ihop

vi neppes a vi nappes
~~den tredje~~ aldri aldri fick ja natters forr Karringen
den tredje natt vi lå ihop

so bet hon mej i nesan so ja komde
aldri - - -

Sen to ja mitt stora skepp och
a seglade ut ud ov stranden lanned
Karringen to sitt bagebrun och seglade

Samma strömmen

aldri aldri - - -
Sen so to ja mitt lille skepp
a seglade ud ov stranden lanned
Karringen to sitt grynesät
a seglade samma strömmen

So fick ja natters forr Karringen
Karringen lion po havscus leonn
Svarjon a hon bannar
Herger ja po lann a spuzor o ja trallar

de fick ja natters forr Karringen

Får o ja / o trots o Jeppa vi skul-
le kora Liskoven lant bortad i
skoven der kom vi förbi en
roe have der skulle vi in o
ta in rabbe. Kvarningen kom som
Rakau råde skam som i är som
trampa all min för nor min är
enast min böne viska, Kvarningen ing
o ta sin bästa vallmalsbysse o sköld
po hin min Barneholm to o sköld
hovede or in rödragid Ryrke o
spiren or in tyeman och kulau
hon stände inte för an kom ti
ttbekas i in skäppe melgröd.
vi har volpa o sälla li e hylde
o krylde ifrån binnerstöt ti
stogarp derifrån ti Krågarp der
skulle vi ing po ett ställe o tyä oss
till gasato o förfydda vara vantage
ford vi hadde some dolic böjser.

M. 8976:61.

ett s. k. "ella" kors av
silfver. Det hade en
två kronas storlek, men
tunnare och något buck-
ligt med en silfverögla
i kanten. På den utbuktade
sidan är det ritat ett
dubbel kors med bak-
stafror inom ~~korsets~~
korsets korsningur
vilket betydde

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Jesus, Hominum Sal-
vator. = Jesus, män-
niskornas frälsare. —

Detta översattes

~~vilket~~ av befolkningen
~~översattes~~ till "Jesus Her-
rens son, hjälps mig är-
ma syndare". Detta står
också på samtliga silfverella
korsen ritade runt om på
kanten.

M. 8976:62.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Tilläg om Ella
Kons förklarigen

Kliché av universitetets
hist museum

de
Ella
Kons

M. 8976:63.

Tilläg om solskoda
i min förklaring inne
()

Jag har nyliju fått
reda på att i leppen
som bandis omkring det
skurna (ibland skars
skurn) påsläpps i rumpan
på rumpan lades det sur-
deg och gjäre. I kostallet
beröfades det något i
alla hörn av den klo

Ra.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 8976:64.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M. 8976:64.

Tillägg till förklaringen
om Helwäggstenen
~~det~~

Den kunde också vara
^{vanligt}
en sten som tagits av
en gammal s. R. kline
veggs skulld.

(Skulld, Skulld = klintat stycke
mellan korsvirket
det klintade stycke var
slavarna sat)

prof. von
Lytows
anmärken.)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

ACC. N:R M. 8976:65.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M. 8976:65.

I

Andra anteckningar ur ovan nämnda "svart
kont" eller rådgivares handskrifter.

Till att se hvitka är Mergel eller icke
La vin ätiska på Lerklumpen. Baker det ^{om} det
är det mergel god.

La spedvatten på leran.

Medel vid brygg.

Dräsla lite hvette mjöl bland gärn ^{en} ~~ett~~ lite bland
~~worten~~ och en liten bit soda bland wortu.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hufvudska blyde

En flicka ^{i grönby} var alldeles

skallm i hufvud smältn

En dag möttes en kvinna som
 sade att de skulle ~~ta~~
 skälla en fläskesvär
 med vickin de skulle
 stryka tre gånger med och
 tre gånger mat härut. Se-
 dan skulle den läggas i en
 ägga skal varefter de skulle
 begrave det under hön
 atrum på ett bonings hus
 så att ingen såg det och de
 ej själva kommoder förbi
 mera. Med det hjälp
 fullständigt säger (som
 min berättare som själva
 sitt toim ifråga)

M. 8976: 67 något som kan inverka på havande barn
med så ett derare blir

Om någon utsatt till

Så togs det röden rinnande maten taget i
en flask vid solens nedgång och te-
uppging tre dagar i rad och tre mat-
skedar varje gång. Barnet gifves
mattnet så snart det tagets. Detta upp-
repas i nedan, ny och nedan.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

(Gran)

Könstärskytte

^{fliska} Ett barn föddes 1908 i A det hade
ett Könstärskytte på högra handleden.

Rinnande maten togs tre gånger
mat och tre gånger med ström en
kväll på en flask. Lytet trättades
tre gånger rätt och tre gånger axel
nedan slops mattnet på en flask som
^{konstades mattnet} och lades i en däckmans kista efter
som mattnet tonkade bort förman
lytet så småningom

(Alma)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

För vätkun M. 8976:68.

mätas det med nya obezagne
de sylter. I stycken sylter
knytes samman i en lågrätke
varmed barnet mätas i alla
leder led från led samt rundt
omkring halsen. Sedan
upptränas de på en bröt
"Kagebunn" (brädbotten som
agräddad brädet på) med en
eldgröd av bränne (trä) kage
bunnen tages med askan på trepin
ger rätt och tre gånger aved
~~omkring~~^{över} barnets hufvud. Detta
upprepas tre gånger i olika mån
skiften i ned två och i ny en
gång. Barnet skall vara nakat

(Mot Slag) M. 8976:69.

Björngalle 4 lod, Franstarin $\frac{1}{2}$ stap
sattas på en flaska kokes väl derefter
utaf tages en metked morgon och qvæl och
för och efter intagmin inwertes slag droppar
för 12 R. eller tages 15 eller 20 droppar
när sjukdomen synes. Spiritus Cephalicus
för 12 R emellan 15 a 20 drapp. i dric-
ka eller watten morgon och qvæl
utan upphör $\frac{1}{2}$ år

Medel för dem som hafva Hjertat eller
Långvarre angripne förtära lättsmält mat
 dricka mycket skomad mjölk och
 tjerna mjölk allen ibland brödet
 vatten.

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

För svullnad i fötterna dricka
 Kullerst vatten och bada dem
 i det samma linda dem med ull.

Medel för Koleran rästad
 Björkträd intagas 2 gånger om
 dag om och diare

Bästa Likörs Brannevin medel
 är En Kanna 7 gradigt. Tag Pilkol eller
 alekol eller Björkekol. Stät kolm för
 tag en trach och läg kolm i ti slås
 brannevinet på så att det rinner. Lät det
~~den~~ sen går igenom filterera hatten
 kokas lite watten som möjligt och af-
 wen socker kokas tag $\frac{1}{4}$ del af socker
 eller något mera socker som behöves
 till sammnan kokas. När det kokar så
 häft från apoleket kok till sammans
 anis olja, fänköl olja för 6 eller 10 ek.
 först sockerwatten muntillika anis, fänköl
 olja blandas med brannevinet skulle
 det ike föenas lät det gå i filter-
 era hatten så är det bra.

Punsch, til 1 Kanna watten 6 quarter
 arack. Ron $2\frac{3}{4}$ af socker litet kanel
 en eller 2 ne citroner alt kokas.

När man bakar Vetebröd tag vete
mjöl varmt södmjöl 3 Kan: och gjör
detta degnas tillsammans står i dag 2 tim-
mar så dekas det återigen med 4 Kan:
mjöl 1 ½ tt smör 1 ½ tt socker
Lessa 3 slag kokas i vatten till sam-
mans så degnas det och står upp så i 199
kop littet Peder Alfa Leg i dekin

medel Kryddor å 3 wala. Saltas med

finnt salt 2 timmar ytterlig. 1 ½ dag till salt
af ättika och salt ättikan gör blot afver,
men detta är spank kumle 3 sk. Lagerberg
blod 2 sk. detta skäras synder sträs med
peppar ½ tt socker littet salt alt
blandas sträs på sillen vid ner-
läggningen inte strykas sillen i annunt
kar eller kruka beständ intygas af
aminan Schofissil.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Biddinge

Valby wafta Klässtjärns kalla H...
Brunnstad... Lärby... Amör...
i Dome där både de fröna de smida
smör med tumen eda rum och dricka
van. tacka Gud om de de kan få. + 1

Fige röge rappa hästen rider blanka
var ska vi rida färta oss en pigas vad
skall hon h... magreta den stjoka och feta
När vi kom till jungfrugård var där ingen
korna. Merren ett par h...
gräfen den andra slockte jag tog mig en sticka
vulle gräfen slocka tog han sig en
eldebland slog mig på min vita hand
och jag till att rida och kipp slog
hästen av.

M. 8976:74

+1)

Et ditv ordaf 7 Somme eder di bro forr
uden provisme. Dyrtid i Fru Ahlsted, Resaz
i Västra Ahlsted, För Ranivold i Haglöse, Haglöse
edare, Klörup skidare, Västra Ahlstads tyare,
Norr Gylle piör far Höjrodt...
sa Fjöringsläp piör. = Eller norr Gylle...
Yllo med e klocka
36 skilling

Skreddarna
han kvina...
brydde sa tog
han en kappa
malt o mal
Sedan togs de
1 aten...
a sin...
skreddare dricka
o...
alt de...
sam...
När har
Kon hort djur

M. 8976: 25. Den domne Göttingen.

De va en vid sten, omkring den stenen der
va en grynn kress, der va många, alla
gingo de in, alla började o jinstle o
gamse ja to opp min brokaga,
fore mej in go bering, do ja kom ud
hadde min falled o fælt 7 heste
fyll, ha ha sa ja, ja e du moderlös
so ska du aldrig ble fladderlös sa luv
jo ja lofuen, b -

De va en zöng som kom ti kyrkan
(stn)=kyrkan (grön kress=kornegården)
o do di började o spille ^{= spela} so börja
de jögen o eda o f sin ma pose
o do kom so kom ud vader 7 varje
som hadde et haus mar.

Käre mine mans
 här va du i jäns
 ja va ti per mans
 va jone du der + J
 ja toede. blev
 va jone du sien
 ja flade kvien
 va jone du der näst
 alebo präst
 o der va ingru heim
 ma
 o ja ga mi ud o sinne
 här ska du stå i lann
 sa për tann

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

ve Landskrone
 sa për one
 va ska du jone der
 sa për kar
 höve ^(lag) ey sa për kej +
 harr mange sa për länge
 trell ^{vara} sa për lida
 va ska di kosta sa për orce
 tre turen sa për lusen
 norck sa për krock +
 rick sa për krick
 norr hans röf zisp.

+ även lyder det "höve öj (hösta
) sa här jöj."
 inte nock sa për jöck
 ja fläm vär va
 en fläskesmä

Ruse mise mans hat
va du i jans, ja va
ti Per Hans, va jone du
der, ja toede bler, va jone
du sien, ja flade quien,
va jone du dernait, at
Allebo praeto der va igen
hemme ja ga me ud sinna
har ska du sta i tann, sa per
tann, ve Landskrone sa
Per one, va ska du jone
der sa Per Kar, kofve
ej sa Per Kej, hoy mange sa
Per lauge sa fire sa per
lire nock sa per kock
rick sa per skrick norr hans
rof gick.

Va ska fuen ha till mats
pa den forste dagen en jung
feru i min famn den tages igen
ann.

12 kyrkor i var by, 1 & präntor
i var kyrka, 1 & kappor po var pränt,
12 lommor i var kappe, 12 rum i
var lomme, 12 stufver i var lomme
pa andra dan.

11 byor o 11 garu i var by, o 11 stuvor
i var gar, o 11 rom som i kvarstue,
o 11 sauge i var rom, o 11 dygor i var
sän, o 11 piör i var säug o 11 draje po var
pie
pa tredje dan.

10 kor 10 Kalla me var ko.
pa den fjerde dan.

9 sör 9 grisse me var so.
pa den femte dan.

8 gang are gra me guld sadlane uppä.
pa den sjette dan.

7 or
pa den sjunde dan.

6 är
pa den attonde dan.

5
pa den niende dan

plane far.
härtiliga svin
4 härtiliga svin.

Overski Berggind
Garwaleg

vänd. fortätt mig
pa andra sidan

Jyggelse pior e skitta som sör,

M. 8976:79.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Glaztorpe pior e granna som mor,

Gessie blacka, Hökönings stacka.

Estelstorpe väirkinge pelse,

Huellinge belle, kan bodde

see osuelle, Fuylic onge

sider^{no} goflane o sjonger,

Hammentäp o Weammerläp

Presters pior i Gylle fick

smäckt i dorpes röf rode

höndes ti ^{Fjeringstap} Fjerdingsläp, om i

gen li läp vil samme

smäckt fick di i Gröfvie.

Majrisa M.8976:80.

av Ekerman
i Ingerstads härad

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Vi komma nu i er gar
o fråga om vi yngre får

Ligg o sov din gamla stad
Maj är välkommen
ti krogor o rannar
asa di ud

Tack o Tack bod för o mor
för govan den var gammal stor

= Eller tack för govan som vi
fick

vi träffas väl i hemmet
rikt!

Olof Eriksson

~~Fångern som skulle
 säga en gata de
 som de skulle gissa
 om fången kunde säga en gata
 som ingen kunde gissa skulle han
 bli fri. Han sade de samma.~~

Fånge gick på jernge
 Höjde toff tunga
 I en hufvudskalle
 spjunge

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

Ringdans

~~Horsorn berrum
 snorrum~~

Horsorn berrum.
 snorrum bef.
 Svinnar går i hafsrum
 å du får inte kyssa
 förrän du puttrat mej
 de va rätt å de va rost
 de va rall så ha som
 Jons Persson

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

M. 8976:82.

Pogane vil zyftesey
men grabborna vil inte
ha dom.

a andra sidan ständle
vårs till visan över den
långe lojnen

- 1) På gården kom en krigare in sade bonden. Öppna dörren
släpp han in svarade bondens hustru. Öppna dörren släpp
han in svarade bondens hustru.
- 2) Hvar ska krigaren sitta då sade bonden: På en
stol vid mitt bord svarade bondens hustru.
- 3) Hvar ska jag själf sitta då sade bonden: På en sten vid
min vägg svarade bondens hustru.
- 4) Hvad ska krigaren äta då sade bonden: Fläsk
pannkaka äggamat svarade bondens hustru.
- 5) Hvad ska jag själf äta då sade bonden: Muled bröd
& stente sul svarade bonden hustru.
- 6) Hvad ska krigaren dricka då sade bonden: Vän
vin & brännvin svarade bondens hustru.
- 7) Hvad ska jag själf dricka då sade bonden: Karavanne
me lud ibland svarade bondens hustru.
- 8) Hvar ska ~~ligga~~ krigaren ligga då sade bonden: På
min arm vid min barn svarade bondens hustru.
- 9) Hvar ska jag själf ligga då sade bonden: På
vår lo hos vår so svarade bondens hustru.
- 10) Ej, ej, svinalusen biter mej, sade bonden:
Wänna dig om, & bit igen svarade bondens hustru.

Gust
Andersson

Stjern bonde ut
och upptäckte roten

Nie die ranke ^{resten pikenplanke} som ska vi hie die
o fric skaffe di en liten pic wa ska
kon heta ijönemazarete der ve ingen hie
me udan två sama konze di lå udan veji
o stiske doves lea. Der satt en gammal
kärning på taket reddo sig en sked med
gröd bad mig grötens sticka tog en
sticka brände mig på min hvite
hand så jag ^{rens} sprang upp ad gade o nor
atgade der hette jag mig et sticke
pepper kog jag bet o de såde på min
tunge o ja ~~indan~~ stappte de min lomma
sedan repte jag ^{den} litt min fadersgård
o mate för min i fjortan år så fick
jag med i en karda klud o drucke
i ett väskhorn. so sa ja totat
nor ja va liden —

Totte durr i öred

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

M.8976:84.
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

A R

Va ingen hemma mer än
som två små kungar som ha
adon veji o rücke dones leji.

Tva som skulle slå vett
om att säga vett i lasten
fortas

^{lödy}
Görjens sade $\frac{1}{2}$ fyra al
Hyll pit sa
min släbort sade $\frac{1}{2}$ bok o al
och således var han Pit o vte, sad

ordlöst

Tys min mang so far da
socker.

Singledong prästia sjong kluckarna
tafte sin pängeparly

1 En gammal visa.

Hjortum burrom bej

Luinen går i hagen, M. 8976:86.

Paganer vill gifta seg

Grebborna vill inte ha dem

De va rätt o de va rätt

Ja de va rätt så liagott

De va rätt o de va rätt

Ja de va rätt så lagom.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2 Den långa lövnen

Far o ja o ja o far skulle bara ti skoven etter fläcka
far hörde bog o ja hörde etta När vi kom te stasol gick

broen opp när vi kom ett stutse länger fram kom vi te
ett le far lockte o ja hoppste När vi kom ett stutse

länger fram kom vi te ett trå, de va en ej men när ja
sag te va de en böj Där sad en hel skock stegta

starungar ha ha tänkte ja har ska ja ov o ha me
en vöpe smaga men alla starungana flög i ett höll

O de haled va så lided så jag kunde inte få min
vofve darning utan jag måste geva darning me hela

broppen När ja sa kom darning ad jag me ja
smatt så jag kunde inte komma ud igen udan ja

maste ga hem i min fars kuggelhus etter min fars
nyssa o hogga mi ud, När ja kom ud hoppa ja

satt nor i en koladar o ja fick bejje benen
falla me tömetagga, ja skulle ja ov o

etter mind ej men när ja kom etter stegte norad vägen
kom or te en ej men när ja böjta ja de en böj

o ett par svarta stubbrampade skalla ha ha
hängte ja har hütte ja minn ej igen far de va me svarta

och stubbrampade. vävd

(Det bör kopieras eller tillvara
tasas så pengfärdet åter

O' dö fa ja di svarta blumpade ballarna,
O spände för en torragran O du himmelen god va detta
brar ör Vi kom först förbi ett hämpaland
Så tänkte ja här skaffa ör o ha mej i en rova
Så kom karringen ud som rädde om pantoffle sticket
o sa: "Ditt a de inde ärtorna ja har och hon ble se
spruttande galen så hon hoppa här i ett stengare
och slo mej i ryggen o ta en blommenasten
och slo mej i ryggen o ta en ejena sten så hon slo
tre siben ör den tröjan ja hade för i da r...

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

M. 8976:87.

Far o ja skulle köre ti skoven o rotafti
vi mapossen far o ja me mina ^{gamla} dotia ben motte sprin
ge hem etter ett väste ~~af~~ bag sticke o en läres
pylse.

Far o ja skulle ud o köre ti skoven far kör
de etter o ja bag en taze udad vejinder kom vi ti en
kål hafne o do so far du far ing o ta di en rova
o do ja kom ing kom karringen som kalen rade
skam i e som trampe allmin hör min eneste
bynnevirka. Karringen o to sin barte vallrads
byste o skød po himrian bornholm o dinna kulau
stannede inte för än han kom ti skæp i en skæp
pe melgrød.

ACC. N:R M. 8976:88.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

• ~~ut~~
Har skomugaren
va kommen ifrån
ja e jörd i Borri
ge o barnföddi
Torringeri o
sien e ja komforn
^{rod}
i Utorpe byarbye

Drias hankka

M. 8976: 89.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

räkna ti 13

Den som fick 13 e Kong

zaska zore allt va harru

befallar so när som tyffpa

o sjela, bärastorastene

po laftet, o flö gamla

sjät zore, min vaska

zore, kytt, kott

Sönstillsen pantuk.

~~branne, haze~~

M. 8976:10 ^{Troligen en pantlek som den ska skulla säga efter}
vår andra ^{hä}

Va ska jungfrun ha till mats den första dagen?

En jungfru i min famn den tager ingen an.

Va ska jungfrun ha till mats på den andre dagen?

Tva fiskar i min damm, en jungfru i min famn den
tager ingen an.

Va ska - - - på den ^{trede} andre dagen?

Tre skeppor korn, två fiskar i min damm, en
jungfru i ^{min} famn den tager ingen an.

Va - - - på fjerde dagen? fyra hertige swin (och
vidare som det sagt för de andra dagarna)

Va - - - femte dagen? Fem flåna fär, ^{fyra} fyra
hertige swin - - - o. s. v.

Va - - - sjätte (dagen) ^{o. s. v.} 6 år o 7 år, fem flå-
na fär - - - o. s. v. ^{ata}

Va - - - åttende dagen? Gångare grå me
gullbalane på ^{alla} rumparne stå i svissvass o långt
derifrån, 7 år o 6 år, fem flåna fär - - -

Va - - - nionde dagen? ni sör, ni gruste me vår
so, ^{ata} Gångare grå - - - o. s. v.

Va - - - tionde dagen? Ti kör o ti kalla me
vår kö, ni sör - - - o. s. v.

Va - - - elfte dagen? elva byar, elva gåra i
vår by, elva stuvor i vår gård, elva sängar i vår
stua, elva dynor i vår säng, elva piör po vår
dyne, elva dränga po vår piä ^{tkör} - - - o. s. v.

Va - - - tolfte dagen, Töll byor, töll kyrkor
i vår by, Töll altare i vår kyrke, töll prätor ^{po}
vårt altare, töll kappor po vår präst, töll lom-
mor eller taskor i vår kappel, Töll rum i vår taske
o töll stuvor i vår lomme = taske, Elva byar
elva gåra i vår by - - - o. s. v. Till hela ramsan är upp-

Set förr fattar ju out ^o som en slags räknegate

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

och vi säger
som om
och
som a.

Ryppa under mangelhottet.

Man tog fatt i mangelhottet och satte ner det på golfvret i en viss en väg så att det icke kunde "kasa" eller "skrene" (stänka) sedan gätade det att kunde lägga sig med ryggen neråt utan den stödde vid golfvret samt hälls sig i öfverste ändan af mangelhottet och sålunda ryppa under det och derefter åter resa sig utan att stöda vid golfvret med mera än fötterna.

Leken gick ganska fort och lät om de blott friga rätt tag på den.

2 Hälle ting.

Dommarne kommer in och sätter sig efter många frys-

ningar. Vid det långa bordets ^{öfverste ände} stugan, nämnden sätter sig på både sidor der om. Under dommarne som är mycket inärdig och öfvermåttig ordnar sina böcker, samlas partar och vittnen. Flera ^{olika} slags mål kunde förkomma men de löjligaste äro ändock barnuppfostringsmålen. Pigan, som inständ sin förne fästeman hvilkem hon beskyller för att vara barnafar, biträdes af sin fader. Förne kavalljeren nekar naturligt vis att till att vara barnafar. Pigans far begär då att vittnanna skulle höras. Vittnannen som sålunda får berätta ~~sin~~ vad de vet i saken fram komma då med ~~otvifvel~~ det som skall göra leken rolig - När dommarne t. ex. till frågar dem om de vet något i saken kan ett vittne berätta ^{saken sålunda} ett exempel. "Kommer du inte ihåg, då du lå hos hänge norra i den röbrögede koens krubbe, då du sa, ja kann inte komma till, o hon svarede dra böjerna af di (hänstyding åt de gammeldags smäckbyxor) do, so du kan, för de e so rolet so, do du do fick böjerna af, so jora du va du komma, o sien so klappede o kysste hon di so dant so. I va rent blinge so i så ente ad ja lå apple i hjelleholled der vi vätter habu norr, o titede po hela tiden". Efter flera liknade vittnesberättelser blef naturligtvis drängen dömd som barnafar. I fall ij vittnannen kunde reda ut sin sak riktet frikändes den anklagade.

3 Lemna kappen. Dom e den som ente ditte jorre kann.

anföraren Alla de lekande ~~satte sig~~ stodo i en ring på golfvret. Då tog ~~den~~ kappen med högra handen och stätte den hårdt i golfvret åt sin vänstra nabo sågande "dom e den som ente ditte jorre kann" när han så läst hela lesson tog han med vänstra handen kappen ur ~~den~~ sin högra hand och lemnade den till sin granne. Som nu i sin ordning stätte den i golfvret åt nästa person sågande "dom e den som ente ditte jorra kann" och lämnade så kappen ifrån sig, men anföraren sade att han gjorde "fel" ty han tog ej och lämnade kappen med sin vänstra hand.

"I vorpelåred som sidd i bjelken" sattes en stång hvars ena ände stödde på golfvret sedan ~~skulle~~^{togs} den fast i stängin med sin vänstra hand, som skulle slå "yja ud". Efter att han ~~blifod~~ fast ögonen förbundna med ett kläde och en handduk i sin högra hand sattes ett brinnande ljus någon stans i stugan. Den som nu höll i stängin skulle sedan försöka att med handduken släcka ljuset. Under tiden hade rättighet att gå rund om stängin i hvilken han dock hela tiden skulle hålla fast. Lyckades han sålunda att släcka ljuset fick han "Slå ut Pavens yja ud".

5 Marcus o Lucas.

Två skulle i denna lek ligga på golfvret med förbundna ögon och med sin vänstra hand hålla i en tväsko, i den högra handen hade de tvärderna en ~~hand~~ sammansvriden handduk. Som de nu så lågo på golfvret sade den ena "Marcus här e du", "här e ja" svarade den andra, "ajta di so du ente får en öron dask".

Det gäldde nu, att ~~de~~^{hon} efter ljudet söka råka hvarandra med handduken. Golfvret fick naturligtvis sin beskärda del af "daskaudet".

6 Jacob hvor är du?

De lekande slöt en ring i hvilken två skulle gå med förbundna ögon. Som de nu går inne i ringen ropade den ena "Jacob hvor är du?", "här e ja" svarar han. Nu skulle den som frågade söka fånga Jacob.

7 Bjudes på Kysermat.

En flicka som förstälde sig vara värdinna dukade bordet med kakor socker och salt. Sedan skulle gästerna komma ⁱⁿ från fästugan. Värdinnan som nu satt vid bordet ~~och~~ ~~att~~ kakor och socker bjuder nu gästerna smaka sina kakor för att det skall vara riktigt bra tagor hon själv en tesked socker och lägger i munnen på gästerna som då säger "fy fy fy hundan de e jo salt du har i ställe för socker".

8 Döpa barn.

En schal lindas in ^{så att den blir lit} ~~i liknelse~~ ~~med~~ ett barn. "Gomoren" som under tillredelsen står i fästugan kommer sedan in och mottager barnet som hon skall gå bort till prästen ^{som står} vid bordet ^{får att få döpt det} ~~der~~ ~~och~~ ~~andra~~ faddrarna står. ^{och står vid bordet} Som nu "gomoran" står der med sin docka börjar prästen att räkna "opp en hel bassardla" och till sist ~~säger~~ ~~han~~ när han säger jag döper dig med vatten sprutar den ena af faddrarna en hel ^{man}full vann mitt i synementet på gomoren" som då i förskräckelsen släpper barnet i golfvret.

Man fångade en "gråspyrre" och band ett skrifvet bref vid den ena foten, sedan så gäldde det att kunna smygga sig in på ett naboställe för att kunna släppa in den i storstugan.

På brefvet skrefs följande vers.

God afton mina vänner,
alla ni som i gröten spanner
och i fiskefatet klämmer,
Jag är en liten vilsefarende fågel
som ber om att få låna hus i kväll
Men akta mig för er katt
så att han ej får mig fatt.

Tre suppa på gröten vill jag ha
Min vän liko så,
som jag tror där är
när det är Jul.
I fall ni på mig blir ledsen
Så ledsaga mig till mitt hem.

I fall man ej lyckades att fånga fågelbärarna skulle man försöka
det i fånga "spyrren" och sedan återbäraden. Då man skref följande vers.

Här är en liten fågel
som faret vilse
han har ej kunnat
hitta vägen till sitt hem
Derför herberjude ju
honon öfver natten

och fråste
honon från katten
och därför är han
här igen.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Lyckades man deremot att tillfångata en fågelbärare fick
han sina ^{"kröble"} tuppar och måste sedan "sät bära himm sin spyrr".

Att gå med "spyrren" skulle helst vara annandag jul.

"Gå me Skadden".

Trettonde dags kvällen brukades det, efter vad de gamla säga, att "gå
me Skadden". Lyckades man få insluppet honom så tillställde
han flera "bravatt". Han for ju omkring till stora förskräckel-
se och vätte ikull alla hus och krus m. m.

"Gå me svinefoden".

På kvällen annandag jul försökte man om kunde få in en svin-
fot på ett naboställe. Foten inlindades i en pakek och ett skrif-
vet värs lades deri sedan tog den som skulle gå med "svinefoden"
sin pakek och sökte komma in på ett ställe der han skulle framföra
en hälsning från sitt hem samt sedan gå fram i stugan och lägga
svinfoten på äfverste bords ändan vid kammardörren. Som
+ värs et har jag ej kunnat få reda på, men hufvud innehålllet var att de skulle gnaga
alla hött af foten och sedan åter gälla alla benen när det blef trettondedagen.

han då hade framfört sin helning lade han paketet på äfverste bords ändan och på dörren ut igen ^{och} till att springa det värsta han orkade ty fingo de honom fatt var han skyldig till att taga en "sup" för varje led som fanns i foten. Han måste till och med själf äta foten samt taga en sup för varje led han fann. Sedan ledsagade man honom till sitt hem efter att fört hafva bundit alla svingfotsbenen på hans rygg.

Aftt det kunde gå roligt till skildrandena berättelse som är sanningsenlig
 I Lilla stugan ^{för många år sedan} gick drängen från gården ut till gården ut med svingfots
 Kommen i stugan framför han sin hälsning. De innevarande hade ej laf att
 taga honom förrän han lagt paketet. Som han så lade paketet på äfverste
 bords ändan och skulle till att springa hade ~~en af~~ gårdens drängar smugit sig
 ut och låst "fostodarren" ^{samt stod ute på gården och väntade på honom}. Men drängen tappade tillvalicke kon-
 cepterna för det utan ^(när) han ^(fann dörren låst) vände helt om i förstugan samt sprang rakt igenom
 stugan och kammaren (der kvinnan på gården satt och blef mycket förskräckt)
 ut i spiskammaren der en län satt i väggen till köket han satte både
 händerna mot länmen och for på hufvudet genom hålet ut i köket
 der han "fallor pladaskt i gorretyngan" - ty de hade ej humret med och "trill-
 na" allt "dricked" - "som han värtor so ad allt dricked springer ud på gol-
 led". Men drängen är litväl kvickt åter på benen igen och ut genom
 köksdörren ^{och} springer ^(sedan) him, medan gårdens drängar står vid farstudör-
 ren och väntar, ~~med långa näsar~~.

Svret efter skulle samma dräng göra sitt "bravatt" om, men "det
 flö opp me brössen". Sedan han lagt foten från sig på bords än-
 dan och sprunget ut blef han förföljd af gårdens drängar med det
 beslutet att de togo honom gyst som han skulle in i porten till
 sitt hem. Drängen blef nu buren ~~till hem af dem~~ tillbaka igen
 och måste så till deras atlöje "sälå" svinefoden o ta en sup ~~ti var~~ for
 var lidd han hitte sien ~~trands~~ bant di ~~benen~~ svinefods benen på
 hans rygg o ledde hem han opp för fostodarn o sa ti mannen
 om han nu ville ta var på sin dräng för nu so hade de letaged han
 him? Sedan var det jo mannen skyldighet "spandera på dom
 för de ad di hade ti varetads hans dräng." So blefvo ju så inlydnas
 för att få littet till bästa för besväret. Bonden försökte de att få dem likadana
 och i fall det kunde lyckas sände han bud till den andra Bonden om han ville
 hämta sina drängar ty "for di va blev lit valna i benen".

Grevin o betyrtan.
Det var en gång en greve
som fastat en betyrtan vilken
bland annat skulle ha en
vacker ikinspel. Grevin
glömde att geva betyrtan
pelssin och hon vägrade
att begära dem. Just ett år
stalde han sig liak greven
och för fetjämels i stället för
55 salmer (se remissom
som är med i bland anteckning
gärne). Grevin erindade
sig då levatet och vände sig
om till betyrtan och sade tytt tytt
din djehelt så ska du få pelssin.

66.
Grevin e betän.
ter.

Den pulsen jag blif
loft i fjön, den
må väl blifva riktig
stor när den en gång
blir färdig, men
om jag intet pel-
sen får är grefven
uppå denna gård,
in sådan dränges
när du, lofa gäfvu
och ofkallu, vad kan
vålu, gjer lörd
och vada, G^ming
pulsen eders nå

De

M. 8976:96.

Grefven
vänder mig, och
teyst din gäfvu
så fändu

pulsen
av Ola Christoffersson
Ton som i i Salmen

[Handwritten scribbles]
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gatan 62

M. 8976:97

Koltringen
på Koltringen
och kallade på
ellertund stäp
ut vispatim har
ägäster på gatan
med gula nallikor
i flåbban

Tänkarna raftte på en kvin
na att hon skulle släppa ut
hundarna för den kvinnan
~~och att~~
träf me en gästing i flå-
bban.

Flått som har
0 minuter en en
man som inte
går en gemensam kyrka
kodaren & Stjärna

64
Går på havet
in gemensam kyrka
dären! Hattkorstaket
i tricket

65
Hvad arbetar
en skomakare på?
Nörensby slakteri
under gång.

Lessa är ju korrad
men bör till kvalitets
kieras.

M. 8976:98.

Här ä mygheln till lille herrens skrin
Här ä remmen som satt i mygheln
Här ä klammen som satt i remmen
O här ä mössen som bet i
O här ä katten som to mössen
O här ä kappan som slo katten
O här ä käringens som rädde om kappan
O här ä mannen som hade käringen
O här ä huset som mannen bodde i
O

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

✓ Skovsman og holdturan og alle di
LUNDS UNIVERSITETS - skollia djuran
FOLKMINNESARKIV

Di kommer om vårum. 8976:99.

og Trær pogaarne pa larun,

~~(Gennem en dørspjænge)~~
✓ Jy har en gane) sett pa et rigneri for hufvud
det ut forde en kvall efter salmergæng og
værk, patienten satt under det rignarun stod
mit for och innovalde rundt ^{med} sin høyre
hadd hvarpek fingur pebade ut
sævat afred som ratt Under mus
raudet lærte med mummel något
spottade sedan på ~~fingeret~~ ^{det pebade} och kvikt
struck det af på galfvet
han spottade på fingeret for
var gane om byter erud eller ratt
~~tre gænge~~ Gåtar.

- ✓ Hvilke får æter mæst mørke eller hvite, De hvite
- ✓ De holder och poter under ryggenes beed ja mer de holder
o poter ja mer godt som det. Tyner smør ja rathoppe ^{hænge}
- ✓ Tar af bler det staver o leger ti blis de mindre ^(muskul)
- ✓ Den som kaffer de behøver de inte
der som får de med ante afde, der døde

1/ De va de fyfte ad fuan hon fes. sades till den nykomna arbetaren
när han pustade.

2/ De fallar i den himmelen som hönsen skider i.

3/ Jo socke jöve vi og långa va di.

4/ De e ente mer likt si än en ~~ko~~ liknar en värmölle.

5/ De va de ja sa di du pissade inte ingen du la di.

6/ Kyss mi i röfven! Kyss du först sa får du bättra lyft.

7/ De kan du inte om du sa vill skita bej te byster.

8/ De går som di blingga di sloss.

9/ De e lidet som roar ett barn, mm mer roar en tosing.

10. Nor du får skitt o skurre käl so e kjacktija folked hem
me, sa möllaren ti sin poj do han skulle segle af ett gids
dryddet me de.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

11/ De går som smör og brö i skräddaren.

12. De gå som po sitta i Jakob Hausdränge hus.

13. Der e holl som po en amma.

14. De går som ti o narro en p. i en bonegräbba.

15. Onzan herre, här kommer en so asenes.

16. Onzan bonae här kommer en herreman.

17. De va ett rakkare ti vår.

18. Stå inte i guset för dig själv, utan visa engång att du e man i dit eget hus, så kvinnan till mannen när han sålde koeu för billett.

19. Jyft kan man nock ble mm oppadveane.

20. Jyft di so får du se om du får din rumpa i bespar.

21. Jyft di din fan so bler du nock tam, så mannen do han ledde ti tjurs me kvian för ad hon slo i värld.

22. Står du här fausetto sa tösen ti spöjed do hon to o slo han afver kyrkemuren.

23. Godanna e di sa tyaren om lusen.

24. Kärleken drar mer än ti par ~~stuka~~ ~~ökar~~. se Stormen.

25. De förstår du inte mer än tjöse so.

26. De begripas du inte mer än ruder åta.

27. Du ska inte köva grisen i säcken.

28. Man köper inte katten i säcken.

29. De har vad i säck ingin de kom i pose (sagt när något barn svarar spitsfundertigt)

30. Små gryder har osse örn (hantydning på barn)

31. Du har et för mi ed. välbekomma dig so klöjida.

32. En som fan har gifvet till polånghalmen sågs tillt om en som uppför sig illa.

33. Du e svart som en solara i ennu.

34. Han lefver ett solare lif (när de uppför sig gale)

35. De e sanning som e stark sa Roksmån do han löj.

36. Af skadan blir man vis mm ikke rikt.

37. Den som gimmer ti natts gimmer ti katta.

38. Den som inte passar po me mad vanker far ede der fadid har städ.

39. De e sant som amen i kyrkan.

40. Håller detta rätt sa har vi skitt og taft.

41. Do soj du so du viste ente här du hadde din ämne.

42. En fitte mad udan salt a de samma som en kyss udan kärlek.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

43. De går som en luss po en tjäred span.

44. Du går som om du hadde skitt i böjorna.

45. ~~De lår om he lusti og ja. De tjrum he lusti og ja.~~
De väcker norr för liasom Rorom span. men: 212

46. Di e so stans som två röbrogede kalla.

47. De so omöjlet so o ti ad kryva ti månen.

48. De e lia omöjligt som ti ad ta Sol og Måne.

49. Di vid inte og segta för an stjärorna ^{hängor} i en röfven.

50. Du vid inte og skide för an de hänger po hasorna.

51. Ingu rådder här sa skrädaren om spöjed

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

- M. 8976:104
52. So har de ruddet sa fisan om karastoräddet.
53. Ja känner krutet sa fischer do han sked i nellorna.
54. Ingen bror i spilled.
55. Frammed mad smoger bäst.
56. Ombytte för nöjer sa friskan om fästemanen.
57. Bättre ing sa pizan om po.
58. Den e lett og locka som ^(gerne) etter vill hoppa.
59. Der fan tappar en ~~der~~ vår har vår herre opp om an.
60. Den som står po tur hvor sin en natur.
61. Gamla studda har di karaste hornen.
62. Ja kan slå dej afver tagid og to ti. (= deg och ull.)
63. Si ria og røfna e väl hålla.
64. Koss i krisse.
65. Kläfter du so står ja.
66. Du ska inte varra so sluen po käl so du sluor Torbaggor.
67. Lörde kvälla og sonda marna e di lade snälla.
68. I a miden igen og smid smör po so ska ja edla den,
sa skrädurur om fisen.
69. Du ska inte göra hor för än du blir stor og inte do i-
häller för do e du inte snäller.
70. Du ska inte göra hor padin mor för än du blir stor og inte
do i häller för än du blir äldru.

- M. 8976:105.
71. Ge han po käfte mentett han står der og gafver.
72. Blöfver sa katten do han spände i isen.
73. Di unga ska man lära, di gamle ska man ära.
74. Spyter i kälven og suver han sät (när någon gifter sig med
den han förut gjort löje åt.)
75. De e ente fardet me den påtsan som e för lång för der karstares
Cap.
76. Bättre sent än aldri.
77. Ju mer man stryer en katt porgen ju højere sætter han rampen.
78. Ja har känd kinge pobara skingjed. Har! po növen.
79. Hlon du väner di so har du røfven bag.
80. Sjün inte om marum för do kommas di i højere røfven
riman kvätt.
81. Nys du po fetsnings mave o tju marker brø.
82. Alle veje går till Norge.
83. Tjock drika e halu foan.
84. Herre afvør herre ti deinger kongen sa kinnrogen
do han pistade kongen.
85. A de e ente anned on klyddri hamd.
86. Ja ska ge di po knyskauna.
87. Han ble arg so han pissade gnister oppad vjannse.
88. Du e strach som stens kylling do han hugg i gresed so stæpt
han.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

- 89. Ja hon di min vän sa ringern da han lå i' den ena vege grofvun og kanna fleskan i den andra og bränne vinet sprant ud do flaskan sa kom, kom, kom, kom
- 90. Hor man skrikar barati bys får man sål gå etter.
- 91. Här rämnar di og skrikor ha vi malet ha vi malet gäfvuden kan icke mala för än det blir väder utaf. La möltern.
- 92. När en bjudes so ska en hela ti goa.
- 93. De blåste vackert do de inte va vad var.
- 94. De e vell ente spilt för de ad de kommer i svinne tonnar.
- 95. I brist på bröd får en eda pantoflor.
- 96. Bättre brölös än rädlös sa hru kårningen.
- 97. De e höjden af ladhed do dilier og eder.
- 98. Han e alla galen.
- 99. Bättre sent en aldrig.
- 100. Enträgen vinner ti rist.
- 101. Di e inte farlig og locka som jerna etter vil hoppa
- 102. Fort og väl blir aldri bra.
- 103. Frogan e vell fri! = Frogan e fri do hon e ärlig.
- 104. Du e so slug som mikel räf.
- 105. De e bettra att höra ett skitt or än og förhastan.
- 106. Nu e de rägli vinter do du ^{drar} vantane på i stuen

- 107. Man kan inte se folk längre en ti tinnen. (-man kan inte se deras tankar?)
- 108. Han so arg so han viser tenn.
- 109. Han e ente go för han skär tenn. M. 8976:107.
- 110. Du griner inte do du ska dö.
- 111. Do katten e bortu dansa rötterna på boret.
- 112. Du skriker inte do du ska ecla.
- 113. Do du ska lura og lesa blir de grat og tandug nislau.
- 114. De e bettra og varre harre en da en f-a allvintel.
- 115. Den som gimmer han har nåd.
- 116. De ja har de har ja og får ja nåd men solar ja imoelde.
- 117. Do di ger inte bort ebba ^{vill} om di ente får parror igen.
- 118. Den som står på lyr hör sin en natur.
- 119. ^{Du} Stort hoved og lided vedd og röfven ~~vidder~~ på snidd.
- 120. War og en e harre på sitt.
- 121. Lie barn leger best. (härtydning på giftermål)
- 122. I brist på ebbe eder röfven rönnebar.
- 123. Salskinn kan man inte lide på.
- 124. Hon e död og begrafven i gröd og oppståen äggekaga.
- 125. Doktig karr jelper si sål.
- 126. Du ska ha nesau i allt om de so va en hönselort.
- 127. Man ska roa ti ime nåd sa hru man do han legte me han.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

- 128. Den ena högen hugga icke ud öged po den andra.
- 129. Nor di bler gyfta so far di anned homör (= so ändras di sing.)
- 130. Ja kruser icke skit so länge ja säte lof. (Tilltal till en vigtig man have = pjes.)
- 131. Du lofver mi ed men häter lidid.
- 132. Den som tar lönnen far gorre bönnen.
- 133. För mi ed och för lidid fordarver allting.
- 134. Du ager bort och går hnn li som di skala Kettanna.
- 135. Nonskitt vill locka fler mi si (häntydning på fellna kvinnan)
- 136. Hadde icke om vad so hade skräddaren stängd tjuren
 mm nu va om og derfor stängde tjuren skräddaren.
- 137. Skräddare, skräddare skrinkel ben rätt som hans sidder
 so Heppar han en. (so frös han)
- 138. Hli SA skräddaren, so to han si i röfven so nöd
 han.
- 139. Skräddare sko magare og smed kyss mi i röfen alla
- 140. Den som icke eder si mätt slickar sig icke mätt. (Lre)
 (Häntydning på för noga ropning efter sädde drösten.)
- 141. Aldri so ont so har de nåd godt me so.
- 142. De går lättare ad rifva itu. än ad sätta isammen.
- 143. Do da kommer, kommer vell råd.
- 144. De e bodde ~~trud~~ folkelet og bruelet.
 för rättning länge i i boken s. 129

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

- 1. Min far hade ett äpple som ingen kunde bita. = Solen
 Min mor hade ett päron som ingen kunde skära. Månen
 Min bror hade pänga som ingen kunde räkna. Stjernoran
 Min syster hade ett lakkan som ingen kunde väfra. och kinderna alfort.
- 2. På två plader sto två kappor, po di kapporna sto två
 en säck, po den säcken sto en mölla, po den möllan sto
 en kotte, po den kyllan varste en skov och däri va alla
 kongens villdjur. = Fötterna, bennen, bälén, armarna,
 bysvudet, håret och lussen.
- 3. Jag såg en dam i tjusans kläder, som sa många unga
 hjärtan gläder, har ej rosiga kinder, i håller blod i hennes
 ädrov, af varma famntag ~~borst hon för~~ hon bortsvinnar
 = Snödamen. (eller mors mor)
- 4. Der kom en fogel flyennes vingalös, han satte sig po
 gård ärelös, der kom en jomfru gångandes bevalös
 tog denna fogel med sig bort. = Snön och Solen.
- 5. Rundt som ett ägg rätkor rundt omkring vagg = nyste
- 6. Der kom en jomfru från ett främmand land, hon hade
 en klädning af tusen kappar, mm der syntes intet
 stung. = En höna.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

M. 8976: 110.
7. Han var född före Adam, hvar och till Christi pins historie, han hade strävt skägg, spetsig näsa, sporre på fötterna, hans kläder hade många slags färjor, de voro varken virkade eller sömmade men de stodo honom mystiskt värt.

= En hane.

8. Der ~~kom en herra från Norge~~ ^{sto en man på torget, han frågar sig vägen till} han hade en kappa med tusende lappa, han hade många hustrur men inga barn, han är alltid rättupprättande i sin säng. och när i sin säng setandes? = En hane.

9. Slår på sten, byster ben flecker horn och tuder i? = En hane.

10. Allting förgås, men när får gas träsko? Han behöfrer ^{gen}

11. Slår utan händer? klockan

12. Går og går og när aldri sin fars boräune? klockan

12. Proden oppad og toppen norad, ser solen men aldrig sommardag? Istappen

13. Fem systers klar på hvarandra, den ena klar på den andra, men den rista blir aldrig påkläd? Strumpsti

14. Utgick rådlös inkom rådl 15 tungur i hufvudskallen ^{han} anda? En rätt. gick rådlös ut af skallen men inigen och fick 14 tungur

15. Ett barn kan bära det ufep på taket i sin lomma men två

M. 8976: 111.
Kan inte bära det ner af taket på en järnstång? = Ett ägg.
16. Om dagen fylld med krätt och blod, om natten står och gapar? En träsko.

17. Om dagen som en stege om natten som en orm? = Rängebandet.

18. Fyra dengare fyra stångare två visar vägen till byn, två pekar rakt upp i skyen en ader bag etter? = En ko.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

19. Fyra brödra springa bak efter hvarandra, men hinna aldrig varandra? Mällevingarne.

20. Hvilka får äta mest de svarta eller hvita? De hvita ty de är de flesta.

21. De hater og poter onger fiornas bu, ju mer de hatter og poter ju mer godt gör det? En som tjärnar smör på en rättuppsjörna.

22. Då man tar afle blir de större, beger man ti blir de mindre? Ett mushäl.

23. Två små springa före, två store spring efter, de springa hastigt ibland men hinna aldrig varan? Vangsjuken

24. Lapp udan lapp innan og lappri lapp lapp lapp? = Ett kalhufvud.

M. 8976:112.
25. Assar og hans kong de gick i en skaplung, ssser
hedde han, min wa hedde kongen? = hva.

26. Jo gick po en vej och de va ingen vej, ja kette en ting
og de va ingenting hadde ja sitt de so hade ja inte ta de
min ju sa de inte därför to ja de? Jag gick på stig
der jag fann en "kultenborre" (kärnlösnät) hade jag sett
det hade jag ikke taget den.

27. En stall full me tvilda hästa og en rödröptare?
= Munnen.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

28. Sex ben po backen hufvud forre og hofvud bag
og rompan po nacken? En som mjölkar ett får.

29. Trint og trant alna lant trälas i beja ännu? Korf.

30. Har e prästen de han inte e i kyrkan og en udan om
kyrkan? 3 dönnen. Står po dar skammellen.

31. Hänger mellan himmel og jor og jorr ej? = Slipsten.

32. Lidet og rødt røtt som de ar faller de dødt? Eldginsten.

33. Den som kover de behöfver de inte, den som får de vid inte
af de? Den döde.

34. Lidet og natt trätas i beje ännu? Blodpätra.

35. Hon lå og le, han stack og vre sin snorr i
i hennes borrh so hinged pissa förgick? Tapra dricka af
en gemmaldegs tunn med träskrik.

M. 8976:113.
36. Pip i hol og pip i sjing go nemmer de kommer röf-
ven jo batter går de iing? När en dragen stöflar på.

37. Pip i hol og pip i to go nemmer de kommer röfven jo
batter går de iing? När en drager ullstroupar på.

38. Står i sängen og fröjder sig i bäran? Nysatt kärplanta

39. ~~En~~ stö i köksdaren me sin svartta puddrimuddra
drängen kom po gären me sin långa stängelidång
so va tösen le du din stängelidång i puddrimuddra
so bled de so rolet so? Drängen kom på gården med en
ny fångad ål som tösen ville att han skulle lägga i grytan.

40. Der kom en jomfru gångandes der kom en herra ri-
dandes han stack sitt le röda i hinges de blöda og
de sa smack og hon sa tack og so re han af mestompen?
Herrun hade ett korsbar som han stack i munnen på flickan
när han drog skaplet af smack det, sedan red han med skaplet

41. Der hänger en pinna i mina bycor en kvartars långd
kan hända något längre, den nöttjas som en pipa och
trakter efter löna holl? En cigar som förvarats i byxfickan.

42. Sex ben två arna två hoed? En reptarre.

43. Hinn ar svartare än kompen? hans fjärdr

44. Lilla turku satt og plurku med en pinna i ända? Ett äpple

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

af kött och blod är jag upprunnⁿ intet
blod är i mig funnen i högen ^h herrar har
mig båret, vassa knifvar har mig skuret
månge har mig höjt uppsatt många
har mig värtat nedertaget i gäspennan

60 /
M. 8976:117

ringdans
Hans mansor med tränkone på
han gick i lunge matte
gufte ville han
gufte skulle han
panger hade han i prosen

ond par i hatt varu ska i fa
här fins fäite folk i bank

59-60 av Ola Christofferson
58 av Nils Nilsson Stenogård

M. 8976:116

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

58 /

Bonden stod på höjen = ättehögen
Och hände hornflöjen = harn
Halmkastarna gå = plejel
Och brädhundarne gö. = brudarne
Lidder opp mina drängar, = kallar
Dras ped öfver fåre = staplar öfver kossarne

31998

40
vårens namn
Wafon liden stormen, käft den framfjälens
dödan, bordskommitte, slagbordet slårna
beträvar förvarna, studanörarna förbind, käftarna
fortlunds ländan, fästerna, vikt brösa, stället
spänkt, fästerna,

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Märklagen, Karaktäret, käftarna, smärta
skärta, dukt, spänkt,

60 Jag var en dam i gulan kläder of hemlen hon

M. 8976:118.
Hon var en dam i gulan kläder
Men de gamla fall bar
Intet blod i hennes adron kinner
Men förvarna samt jag hon förvarna
Hon var en dam i gulan kläder
Hon var en dam i gulan kläder

Af hemlen hon faller ar
Hon många mig byrtan gläder
Men de gamla fall bar
Intet blod i hennes adron kinner
Men förvarna samt jag hon förvarna
Hon var en dam i gulan kläder
Hon var en dam i gulan kläder

66 Ett mor lirt av mor.

61 Efter fru Hans Olsson 8976

61/ Syster gick till system
sin lån mig kortan din
men jag skadade
kortan min så ska
du du få släppa heber
ten din på kortan
din min för intet
utgåning

Syster ville låna en reifen för att
räfse höet af sin än seu skalle
hon få rättat dit sin härt eller
Ro gratia.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

M. 8976:119.

Drömmars Tydning. M. 8976: 120.

1. Att tappa en tand. betyder att någon dör.
2. Att se eldråde. betyder gifterns mät mermar eller längre borta från släkten som eldrådan är större eller mindre.
3. Att se västen. T. kyligt.
4. Se kyrkogården. bet. hjertaborg.
5. Gräva i jorden. " arf.
6. Att falla ner. " fallas man djupare i synden.
7. Att få penga. " för argelise
8. Se ägg. " " "
9. Att bryta armoder ben. " Vinna i lotteriet.
10. Se Döda. " Rengvader.
11. Se blod. " Godt.

Gator

M. 8976: 121.

67, Hon lå' o le han tack o vve sin smorn
i kringes born so kringes pissa förgiket
? Tappa dricka med strick o tapp.

68 Du mo by o rätt som de e so stikka
han de långa ring?
En som gör en dricket tunna ren.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Tva pappi ett kär sin par.
Tva toppede höns sin foit.
Ett om o ti min sin Iven.
To orce o en stud sin Knad.
To mus i ett kammarer sin Annors
To gulor i ett skal sin Kal.
Litt lort o litt ståt snaps sin Laps Lav
En nyfta o en mus sin Rasmus.
Ola hött com sked i en pott o pottan
sprack o du drack.
Ett hall pro helen o två pro vaitu sin
To kappu i en jäppu sin Jeppu.

(Knote)
(rotte)

(Kruik)

Frågor och Svar n. n. M. 8976: 122.

1. Hvim e död? ðin blinge = Spara kaga e död.
2. Þá husforhöret. Do þú va barn jöve þú barn men senn þú ble stor jöve þú store manna.
3. Þ husforhöret. Þráttu till þigun. Þú har ^{du}ente náðsamvete, þigun þú. Þráttu har har dyde. þigun þó kleuningen.
4. Hva e klokkan? hal sere. (háttýdning þá manlíkj könsdel.)
5. Hva e klokkan tre kvart þó en örfit slár ströð
6. Studindten þó Longe marked gick bort og to en göng om nesan o sakva e klokkan i da far, do knöð Gogin st sin nöfve og ga studenten i svin syneun o sa þó hon slo just ett nu og tar han en gang þi þó visaren so slár hon slag þó slag þi hon bler norrgaen.
7. Har e de? De hänger þó loftu me meti.
8. Hann e ^{hann} de? Hadde de val en hong hadde hann bittet de?
9. Wagar du skämta me māj?
10. Lekar du med ett troget hjarta?
11. Eiker du etter riedom?
12. Tycker du om flickor? Brygger du di om fruentimmer?
13. Föraktar du kärlek?

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

14. Vill han gerna zyftes? M. 8976:123.
15. Kan man bli lyckeli me dig?
16. Ser du gerna andra afver anleten?
17. Tycken du om alla som du ser?
18. Silar han mig og sväller kamelar?
19. Står du titt po luv?
20. Är du variabel?
21. Är du bekant me hescor?
22. Är i egen kär?
23. Är du nöjd me din lycka?
24. Kan du bevara ett förtroende?
25. Blickor du miéd po månen?
26. Är du mellan kolisk?
27. Har du sett ullaspejelen?
28. Umgås du me fru grand og herr Bjelke?
29. Visar du din språklära?
30. Är du rädd forr löfvenens spöjen?
31. Troor du po Libelles spådommor?
32. Skrifver du gåts me mi din djäfruel?
33. Har du sett Berlins åsna? elles står han der.
34. Troor du allt va folk siör?

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

35. Kan du bära kappan po begge ~~aslett~~ andarna?
36. Håll du en kämslolar sjät? M. 8976:124.
37. Är du so nyfiken.
38. Gorr du en konst: nopiniömien?
39. Bygger du luftslatt?
40. Har du sett Babelstorn?
41. Tycker du om smicker?
42. Är du alltid so behaglig om i da?
43. Har du ofta hjärt klappning?
44. Titer du titt i spejelen?
45. Är du vankelmödig?
46. Vill du upp fylla min önskan?
47. Lyfver aldri du? Snackar du alltid sant?
49. Tänker du alldri po mej?
50. Har derar du en god sjät?
51. Kan fruentimen se og tia?
52. Känner du Jerusalem's skomagare?
53. Allt sant står vi i glänma?
54. Ja voger inte forr mor.
55. Är so dom e ja inte i håller.
56. Du e lioso forvidden som en gammel kerring.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

57. Dej ti tröst og andru ti nøtta. M.8976:125.
58. De ska de få reda po do de blir mört.
59. De vid du bätter en ja.
60. Du e inte minns biktifor.
61. Ja do kann i jerna löfva i jir domked.
62. Ja de vidd varr enda syndig själ
63. Alldeles som du si or.
64. Ja e inte bättra än di andra.
65. Ja som andru. Evas dottrar.
66. Ja de e en gammal historia.
67. Har so go og fråga manen og di ålskade papen.
68. Fråga naboen.
69. De kommer aldri i fråga.
70. Ack mitt Tollamo brister.
71. Akk va du e nyfiken.
72. Svared står i stjernerua.
73. Lyrek seer de den som ar vis kanti og tænker.
74. Hjide va en samvets fråga.
75. Den som vid de kan ti or i stille.
76. Ja en gang om året.
77. Tror du verkligen, at ja si or dej de.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

78. Bättra har ja lerd.
79. Satt lornettan po yjad so kan du se de.
80. Eute nu minn forr ti ar sien.
81. När ja ser di so tänker ja po di.
82. Hvilkken friska upp or sout. 83 Syst me de.
84. Platt for att behaga di.
85. Gissa so slepper du og froga.
86. Uock nej do. De vill ja eute.
87. Tänk po komplimanget.
88. Ross dom so ja får si nej.
89. Min herre du saknar menniskokäunedom.
90. Du e jo tredubbelt vis, en vis, vis og fråge vis.
91. O ja! så har länge varred farhellaune.
92. Oftare än du tror.
93. Min vän behager du og skämta.
94. Jo di at lutar de.
95. Tyst tälenthet ar troligen icke din dygd.
100. Det lutar at Chicago.
101. När blir de? Po tasta trettan uver do der blir en vicka ti Trellebovr.
102. A, de kan varra de de e tiq som Trellebovr.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

103. Fyller dygden me din sjonhed. M 8976: 127.

104. Hven ve de der kende sa flicke. Han me sking po ry-
en og hold i ræfven svarade drægen.

105. Hvor gør kongen udad? Ad porten svarade dottern.
So råktet etter. Nej han gør udad mongen.

106. Ede har vâgskyttanne boer. So pogaune. Vâgskyttan-
ne e de falt? svarades. Jo de vid vi ente. Har har i
hemma? I Domme. Jo de ma' vi tvo.

(En vâkrlighet frai Domme och Andersliff.)

107. Har e Pehr Truels Olaf sa græbban. I sin gjorta svarade en
an fortryddu græbbe.

108. Hva ska de varra ti sa den forrviddra pogen. I og slâ
i ræfven po sporrvidden svarade drægen der forr
jovr ja den so spiss. LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

109. aj aj aj va ja stomi sa pogen. blud po de so gar de atver

110. Ska du ga for den marte i vinters. Sa karuzen li pogen. Ja

111. Hven e de du pløker sa drængene till græbban. Kaffelbrøst svarade græbban
do hon pløkede parepeller till sin morsblomst.

112. Kan ja fa kova en kappsa ærtor sa den gamle drægen till
bonden som han tjener. Ja nu bonden kom sa skall vi ga och mi-
le. Bonden tog dei en kappsa ah satte bottnen oppat samt

berjude ett ~~osa~~ ærtor ja kappsa ⁸⁹⁷⁶ under det han sade vill i rne
so hangpo. Det forstas att när drægen tjenerde bonden sa saf han
ærtorna med bakvând sked och sade da villime sa hangpo.

113. Har? - Po kofvede.

114. E de nu fjyntet ijm.

M. 8976: 128.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

- 145. De jorr godt sa pizän.
- 146. Alla grebbor vill ha ^{perre} - minn ingen vill ha ongl.
- 147. Den som bler van ve go mad vill ha mer. (Hän tyder på att pizän ej slutar med ett barn.)
- 148. De di e nor skitta ha de forlorad uttrykte.
- 149. Hva har du me dom a gorre = skytte.
- 150. De e inte sant allt vader står i tidningur = slärböjörna.
- 151. Man står sig sjelf närmast.
- 152. De e bättre ad forlora ett öne än ^{ad} fornärä andra.
- 153. De har ja väl ligoom Knös (en fartyg värdss tiggare som själv ^{om = 233} ^{erit} ^{ri})
- 154. Tack Tack sa Ola skräddare, men. men sa Per skomaga re, de e to mien nöttasa Per holm. Possamgagån sier Kristin Persson (verklighets ord af dessa personerna, de två lefrån)
- 155. Di ska inta varra dom i Tommen do röfver kler, sa pizän.
- 156. De jorr de samma va di ed, for de ska vell blennes endo.
- 157. Va jorr de ad koeu molkor domv hon står ud de igen.
- 158. De e inte gall allt som glindror.
- 159. Skid i dom og skytt di säl.
- 160. De kan du ta og skita i.
- 161. Lat jord e väl jord.
- 162. Allri so lided so hjelper de sa myran do hon pissade i haf- ^(vet.)
- 163. De er mitt ja de e inte bättre forv de (hän tydes på att egarut anser sig så stor att den andra ej väger säga banningen)

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

164. Di har gräbban og pogen bonged sier tösen og drängen
do alla någerna e dollt bungna. M. 8976:130.

165. Torr du di om mungen do du har fad en kyss?

166. Staboen har sin makammare po torred.

167. Smørn vognen so piver du ente.

168. Mudor hjelpor do di kommer i tide sa dommaru.

169. Sparer po stufvern og fortlorer dalern.

170. Tag di ente sorren forr når ty här finns fliskor
na flera sa kvinnan ti drängen som förlorad sin flamman
for hon hade tve gyftefärlige gräbbor.

171. Af barn og fjantor (fjytingar) får man sanningen
a vidda.

172. Lära so länge en löfver og prest so lange en lærer.

173. De e so vist som ammen i kyrkjan..

174. De e gossens sanning. sa mannen do han löj.

175. En ska jo alle den vejen sa kärningen om den döda.

176. Nej do e vell ente här man ska röddaa sa kärningen
do hon sad po kyrkogården.

177. Nu bror nu liger du i solan tia väl som jo sa skraddern
ti spöjed do di fallt i magelgraven.

178. Nu forklar ja schæsten sa ~~fin~~ do han akte po trom
lan.

179. Livvat i stersed sa drängen. M. 8976:131.

180. Nu e de gjort sa pigan.

181. De toll og tænka po sa kärningen om dotterns fetteman.

182. De va gatt sa grabban do hon fick en kyss.

183. De går som de va nysmord, sa kärningen.

184. Pror i ^{hälvete} og tapp etter di sa gubben.

185. Du e ti di andra svinen sa pigan till drängen.

186. Der e ente nå annet som fatter mor en hon e gatten
i pisan sa pogen om sin styfemor når han fick
graffittemad og tobak (drängen) skulle ha segted smør
mad. (Dette er en værlighet som hændt har i Fru Skibsted. bails
pogarna de vove trillingar och styfmodern lefvar än. Jag tyck
te det vare sorgligt att se när vi gikk i skolen di hade en rullskavt
och en inne skyfve graft bröel som de maite gnaga af.)

187. De e so kalt so de fryser mellem nesau och mannen
-f- og røfuer sa tyarin.

188. Nu kan ja se sa kärningen do hon satte glas øje-
nen po pannen.

189. Ta de, de i di väl ungenes sa den fortratne.

190. De va højden sa skraddern.

191. De ser ud som ett par får to tønde sa bevaringspogen till

monstern, herrarna do di viste honom en väderkvarn
och han ville vara kronovakt. M. 8976:132.

192. Så tiger vi ställa me sa flickan till fästermannen.

193. I morn ~~gerr~~ han sa karringen do hon föledde hanen.

194. Du kan inte bilda di sät i nesan. LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

195. De kan du skida po og lea bej po so drar de.

196. Hållt di po mattan sa proffesson till bonen
do to han ett spott frå damm hin o vette bored.

197. Ble ve dörren sa Prof. till bonden som kom och
ville visa honom ett geologiskt fynd. Dagen efter kom
Professorn till bonden och ville se hans samling
do han fick samma var och mått resa. (hände i Hammablat
hos Nils Nilsson.)

198. Gå inte mellan barken och träet (hänrycker på ett en kvinnan
när hon vill gå till giftning)

199. Ed der e mer gröd i grydan, nej min rjet e der ej
rofte karringen inifrån köket.

200. Ed nu o huggiger sa karringen do hon var inärdi.

201. Han kommer inte för sent du som hänger veljus. (hänrycker
på gifterns mäs)

202. Här ska du gå sa Pähr Ta, ti Lanokrona sa Pähr
Ona, hva ska du der sa Pähr Lär, köfve oj, sa Pähr
Joj, hurred många sa Pähr Långe Trätt fira, sa Pähr
Liri, hva ska di kosta, sa Pähr Ore, Tre tu-

sen sa Per Lusen, de ä ente rock sa Pähr Sock,
va sier du sa Pähr Luv, Jo de jorr ja sa Pähr Tue.

203. Pigan fråger efter en bort sprungen bagge ^{och} om värlade
orden sålunda. I har ^{vet} ente sitt en svart broge Jo marus
väre inte bisshan som i stängeli i forve uran der e
han do han sprant bort. M. 8976:133.

204. Hovr e kniven? Sa rakkaren do han hadde han i
mongen. LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

205. Rov i viing so kommer ja etter, sa lösen

206. Do får de gå forv en gångs skull, sa lösen till sin fästerman.

207. Du bler jo allri mått do du eder og skider po en gång
sa karringen ti sin poj.

208. Du edor jo lös som svinne sa moren ti sin poj
do han slickade tallriken.

209. Du går og kjör og lar fan aga. Sa bonen ti Præter.

210. Wästän vår östän viing vinner särken oppr.

211. Hon e van ve ad slå opp sa dragin om flickan
som brutet sin tro festning.

212. Du väser norrforn liason korumpa sa mannen ti karringen

213. Va har i slögid allt i kammen. Sa kvingen.

214. Allri so lided so roar de meg, allri so lided so lifvar de dej, sa
pigam.

215. Toback og snus og fædickonnas - de ger iute rus sa
216. Fløjt Per Larsson i tæfte en Torr. M. 8976: 134.
217. Fløir du Knøs knudde som sadd i hans røf otude.
218. Två kappe i en sjappe sier Jeppe.
219. Ett holl po helin og två po vristen sier Perite.
220. De e sanning som e stark sa Roseman do han loj.
221. Mor nu vi jo, ad ja ser me gjonen sa hin
fogen do han titede i logloggen og ente kon
na opp me flabben.
222. Han valde blan alla og to raggenalle. Sa du forsmadde.
223. Soja Soja nu e de nosk. sa Klana. Jyskan
224. Dicker du vann so far du forrestann sa Kvingan till rui man.
225. Den som frogar eller sitt et videl blir ente klogare
an han e.
226. Ed og fa bu podide e di val ongenes.
227. so so de e ente so farlet, sa dragen till grabban.
228. Sjynge di nu, sa tosen.
229. Ja e ente so farli som ja ser ~~ra~~uti, sa dragen.
230. Ja e ente so gammel som ja ser ratiuti, sa ^{hij} damen.
231. Du e jo lia galen ti og eda som Almaryds poste do
han hade et 4 store fad grod so tygte han de

- M. 8976: 135.
- konne varre godt me litt prøtse han fikk do en sjappe
pose prøtse som han ostle ad, mm do fikk bonamoran
matted han og han hade aldri val matt for, si en gutt han
ud po garen der kom kongen imod han, ^{han} vandle bagti
og besto en donderaska ti kongen som ble so forr
skrækt ad han sprant bort po bagerens holmeidan og lasi
ti o do. (Almaryds var den største frosaren som omtalats.)
232. Ti Lars Ols beddedde dottern ti mi og der la ja
imellom två vida lagen sa knøs do han la i mellom
två säcka. (Om Knøs se N: 143 o 217.)
233. Ach kære røf smell sa Knøs do han hadde et for med prøtse
(Knøs var en vandringsman som jag røtse pass minnas. Han hade ej i
pose ty han vilte serveras på kvartälte och så at handst hvad
som sattes fram. Jag minnas så väl att han ^{skände efter} formann po magen
med hogra ^{högrens} tommer, omden var lika hård som pannan
ty de var han matt, mm ej förv. Kläderna kneppte han upp
så de ej skulle klämma honom. På nästa ställe omtalade han allt
hvad han fått på de andra <sup>således måste ja all servera en røf an som Knøs ^{bror tyngaren} ^{reid på røf an} ^{it}
serverade honom. När han blev matt så kunde han spela ett
stycke på sin fløjt (tror de var ej riktig) ^{Almaryd} har lærd Knøs og
spilla de har ja så sa Knøs. Om soumare gick han med parcoll på de
han ej skulle bli så bränd för de tykte inte tåser ut om han. Se om Knøs</sup>

234. Man gyfter si ante bara med personen man gyfter sig till.
235. De går galant, så fan du kan se på roen. M. 8976 136.
236. Ja troor ja nys festenes på sjyft markarbrö. satöson.
237. En suppa (brännevin) din styrker kroppen og lifver
själen dess käns från jessan og norr ti helen. så fyller bytten.
238. En karr står ve sett or en tyare ve sin posse.
239. Spytth ^{inöfven} og ta batter fatt. så dragu till pogen.
240. Du me din lille nesa du passer bället ti og vare bytteste.
241. Tinte kan du nåd din lille skit. så klma Tröls Pär
ti Jäppsen du kan friede ti hinge.
242. Han har stort hoved og lidet vidd og roven sidder på
243. Ja pina. så Stormen. LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV
244. Roen står ve gåred retter rumpen ratt i vared (Handtyd
ning på ett lat fruentimmer som står och ställer sig för man folk).
245. Tjuren går ibland fruentimmer. (Handtydning på en äfryg kerimokort)
246. När resa får der vere ve strandell do han pryfede karringen som ad
han köpt ett bröd för 50 öring. han fatt of komma i stället för brännevin.
247. Rosmlock. Rosmlock Rosmlock så pogen na og bock bock bock du
i helfruete bock bock svarade Rosenbäck i Uggelarf.
247. Der kunne han reddet som en prins i en gåseredde sade nærde flodade
248. Ja troor du har faid abbe kase vare harte. for du hoites solau

249. Mesan drappor og nåforn ringer og fattede luon i askan Lillmann
250. Nu e de mad i 18 stupret timer sien e de mad igen. sa hvi toem non hon kaldde
251. Sider opp tusandjefte solen skinner i parataed sa Anders Benstaven nai hun kaldde
de po sinu draenget.
252. De va fan, sa Ahlta praest da' hun gløvede att ge vinet i fru Ahlta kyrka.
253. Tiderna för andra och vi med dem sa Ahlta praest i sin predikan t. en from
i dag sådde Anders Osmen årtor i er ligger här nu. i fjor
254. Provit kristen sa Ahlta praest i sin predikan da' karesten sett nere i kyrkan och nås.
255. Hva fan e de nu sendu igen sa Ahlta praest noi det ringde samme och han var ute og melde
256. De va en gresenka (søn som født ukæta barn) han fik. sa den svart sjuka.
257. Nu e de slut po vislaane sa ^{hva} mannen da' han taftte flæbben.
258. Han tar højden liksom Per Annars gås.
259. ~~Står i oven o tidu po joren.~~ De blev væktert vær for gyltanne lejer. sags noi ældre leka
260. Ja viite inte ad mannen var galun for ai han ad og i jung pa en gang
261. De blev nok væktert vær do barn att de one kommer norr.
262. Ja la han gå her kommer nok igen. sa toim om friarm, ann de va de hun i tiggjone
263. De e biit o inte klyg højne an ~~nu~~ kan gå norr igen.
264. To ti bær sa får du årtor ja tak sa draem ja har fald en.
265. Sen som jo vi i lek får hælde stryg.
266. Han e alle staus liksom vangerød (ringjordsvelling)
267. Ja kunne vidde ad der va ulor i mossen = Han e ulor i mossen.
268. Nor skit kommer ti vælde so pyssor di. = do velder de afren bodde Kar o skrulle.
269. Hva står du a pyssor etter.
270. Sen sultna lusur beder værst.
271. E du født i fjintorp.
272. A res tit Rickarum och hjelp alle gumba karinge o væime han om.
273. Vår Herre mætter for luen ånjad.
274. Hva nyttor de ad korn maltes do hon står udde me bened.
275. Han får hyllinge ti grynen. (hvitepa ja mairya barn.)
276. Ja, jo viite lypen hadde Ranta minn ja viite en høi de raite hem ad.
277. De går me en rothcke.
278. Har sku slafven vara uden i gryden
279. Der som e nåd der spilles nåd.
280. Do krobba e Tom biss høstane.
281. De musen e matt e melled ligest.
282. A hon ser ud som falk i allmånhed.

323. E du sprint sprängande galen poj som går ut på vinn nu du kan inte mer än en da gamla
324. Pass di förr han e inte go og laras me.
325. Man blir alldeles udlärd på hini mannen do han sa tagad. LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV
326. Bryss di sä i råform so får du arbei på lifstiden
327. De e ett bra rätt oppskraf han e bra ^{ti} kängklar på, sas om den lita bindaren.
328. Nu gäller de ad hela tungan rätt i mörgen.
329. Du e stor i oren men lidin på jöven.
330. Du e ^{jo} en rektig stor skräflare.
331. Di e som di va reut fjyntede.
332. Jor du kusurar do du svarfar? (kallas så när jöven springer ^{upp} runt)
333. Har du säi dansdinn pan
334. Den e go! ja du ja, ja do, de e en fin filur, ja han vil hvor han ska ställa se:
335. De e en fin gosse du ja.
336. Den ja, den e godes, han vil hvor han ska dra sin gasa.
337. De e bäst o ente va länger ud en en han va ti larsens igu.
338. Ajö. Ajö me di. Jo hela vejen min bid nign o möder du en me träben
so gnafra ente allt kydes af uben lömn nød ti mej.
339. I nödfall får man nycka träben.
340. Ja edor på vejen. ja min ed ente hela, an der kan ble plas o kjöra i hävel.
341. Han hadde noma viluftice kutor (hästar)
342. Du liger som pigorna i maj månad.
343. Har du ont i maven så gå ti Pär i haven ^{sett på en sten o gnafra på ett beu} so gar de ofver i maven.
344. Nu vilas hela jöven, nu dansar Mattes gris.
345. Springa de e tjura arbei.
346. De e reut pickande = småskande fullt. säj nås ett kar är fullt.
347. I de lungnute vattuet gå de største fiskarna (hästyming på något som man ej tror dem om)
348. Hög Den e klug som en gammal skrafmar.
349. Va vill du ha förr en dau. säj till en mindre när han kommer och vänter ^(verket) på något
350. De hors ynketit så do lus hoster förnde e. tängbrötede.
351. De e so flyande galedi
352. Ja har vad kattan minde har ente du din svarte satan, sä såldadit till prästen.
353. De e so gammelt so de kan vara löj.
354. Har är ingen gvelning så kattan do han ble utkörd juleaftan.
355. Tack, kan di meten en katt på.
356. En sillekack kan di köpa arton på.
357. Du e go borre du blir jind.
358. Lycka ti höst so blir der vell kyllinge af.
359. Ja I va, tagad ~~na~~ liarsna do hin to di höjlarde.
360. Vill du vilte vänta din man
361. Hopsan tjerna.

- 362 Mållare-lagen lyder bonen sa ha ^{sin rätt} rätt knapt nok
 min nyllarna ska ha ^{sin rätt} rätt o litt li.
- 363 Ja de kommer igen i Kazan sa möllaren do han
 sked i binglen.
- 364 Möllaren mal med ~~med~~ sörvande kvarn,
 o mor bakar bollar åt små barn.
- 365 Man ska inte skäda gifven härt i munnen.
- 366 Va står po i stam men firken e so dyr.
- 367 ätle di borsten

- 369 För en del år sedan dog der en vid Marienberg som hade sin ande hängande på vägen
i sju år derefter. Han hade blott upp en svineblåra
- 370 När liket ropade för några år sedan dog der en man vid Mariöders
och när de så skulle kjöra honom till kyrkogården låg han och ropte det varite
han kunde. Naturligtvis ty liket kunde ju ej säga något
- 371 Va jor de ad en hönna blev arai' hon kan jo se mer än
sprätta, o störa nebb.
- 372 Han larr di två hälar si tö den bredde kommar.
- 373 Det är knip i allt så him nor han sked i möjed.

De måtte sjef
ve den som
teypte Lonze
le

UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Du har end
faet mer en fl
lena beved opp
i verden

ede gjort co
ode gjort o ede
gjort so ede for
sent o anka

sa hin pian la
hon haft kortis.

Ja danser ja
kring dalleri
kring dalleri

dalleri e din
det de stary
vett aldrifet
dansa pa ett
pa ett beset
i 10 runder
noten bor upp
teknas av Nilso

Ringsdans av Ole Christofferson

gag hwet en ting som i

byckorna hänger, som är
nödigt för flickorna
som tränger ^{sa} dem kaflar de
opp sårken och släpper ha
nom ing på bara kroppren,
nr några droppar hafva
runnet så soyar de hållt
opp för nu har jag min be
na funnet för de för nem
ja i min kropp ^u = ^{aderlätning}

*När en klockares gits omkring bar han i ader
lättnings jörnet i byckfa-Ronj.*

3 Flicka lilla i sårken hwet
för ja släppa min klippare
dit & nej der e loed de e
förböded vänta i der blir
skalled so blir ^u der oppged
för alla ^u En äng som en annan vil
han ej får ^u gläppa sin häst på, hwitket
för än hwet är röfsat.

3 Der står en sten på vären,
en han e klumma men inte
här, han e Kristen men in
te fjdd. ^u Kyrkostenarne.

M. 8976: 144.

I minn stark skal jag
Bekänna af en trall
Kammarer med Fru Ah
stark kyrka

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

MS. 8976

144

[Faint, illegible handwritten text]

[Faint, illegible handwritten text]

[Faint, illegible handwritten text]

[Faint, illegible handwritten text]

Gätor

M. 8976: 145

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Stuvan full af folk o ingen va der. Di äd
o di drack, minn ingen fick mad, Di dras o
di stas minn ingen fick stey. Lied lå po bryd
o ingen va död. Mannen som va död hette Engen.

2

Fånge gick po hynge o hörde talf tonzer
i en hoverkalle sjunge. Lärke ongar i en kufund

3

Har ry minn ingen hu, har nalle skalle
minn ingen tonze, har egg minn ingen onze.
Lien = been.

4

En gäta som morrnor berättat för mor
God afton här inne
Det är fryst ute

När vattnet går öfver jorden = Daggan öfver marken
Och askan öfver elden = Elden blir fäst med ask
Så kommer der en vän till dig
Och knäpper ett band = Ett famntag
Om dina lämnar
Med tio vänner.

En förtäckt gäta som sig i sällskap till en dam
att hon har ett väntu sin lästman så daggan
kommer och elden blir fäst med askan.

4) kufund denna gäta
begynda i en förtäckt kufund

ACC. N:R M. 8976:146.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

gäta

M. 8976:146.

*Gregus Gande. Grä Gringlade Gäss,
Giber Gerna Gä Gwafwa Gammelt
Gult Grönt Gadegrus,*

Fråga

Sturo många "g" eder i "d". Inzu "g" i "d".

Budapest, 8 Mars 1911

Szántó & Comp.

Bankus

BUDAPEST

TELEFON: No. 18-11.
Privat. Klassifikations- und Buchdruckerei
K. u. k. Hof- und Staatsdruckerei
Telegraphen-Adresse: SZANTÓK BUDAPEST

H. H.

ACC. N:R M. 8976:147.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M. 8976:147

Gretas gamla grå
gås gick genom Grön-
by ~~by~~ på julafton
de gränd grönt gåst
gav gre

Gatom 8976:149.

4/ Mannen lå på lagret o taftte
ropte nor ti slutor godt ed
hon skulle slappa ud askes
för der va en man från Lapp
land som ville ta alla våra
gästingor. Kvinan som sked
le slappa ud hurden för
der var en vareg

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2/ Far o mor de hadde mi
di flö öfver bodde vana
o lamm o so taftte di mi
sien, so kom der en man
o hitte mi, so skar han
själven af mi, o so motte ja
bodde snaska o skrifu.
! Gas, gäspenna som en
man fann och skar
till skrifpenna

Svarte Sven till so gärna han
 ville till flickorna gå. Jo mer
 di lå stille jo varre stase han
 p^v? Loppa i pierängen

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Min fader det var
 hans moder jag blev
 det barn jag gaf die
 Det var min mors man^v.
 Den gästen satte hon för Runge

Onder så po donder = man lå o tåkte
 o rafta po spartafta = rafta på sin kvinge
 slepp visper ud = ad hon skulle slippa som
 för jagarm gör po gatan = råfvar
 o rojer eller knifvorkraft = gäster.

En onger nån o en ämp po = kvarnstenar
 o en dogtig stabb som dra kan = mjölnare
 o bra stå o rojeme råfvar (som stöter med
 allt do o do? mel stöter)

De gävar afvorn vamed man kan inte
 nå det? Roklockan.

Vha för tittar alltid karna sig till ha
 ka do han springer? Forr han
 har jo inte ye i nacken.

ACC. N:R M. 8976 : 151.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M. 8976 : 151.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV.

tre tattr

Fyra lullattra två svarta tattr en visp
en vasp en gröddaba.

uttydning.

En vagn, två svarta hästar, en visp
(snart), en vasp (snartkastet) pögn.

1) Två par o ingen ryg
(skägg)

o of egg som uden

haga? (haka) En kvicka skara
kita.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2) Lont ingan hvitt udan

o rødt i snuddan?

Ett brännande gus.

Gus

3) Den står moten po var en

han kvitar saen inte

fädd han e himma

min inte här? Kyrkan

4) Fängen gick på gjonge

o hörde 7 fugglar ranga i ett

ti skoffen = miste ett horn
= mängde. blev der ^{de} i lyngem
der der kom ti skoffen
otto zinnede alla,
Miste ett, således 9 svin

6) Röd muddel o grøn
skrynte stikker lia søgerna
en kvænge som en pil.
Tistet.

7) De poter o poter i piornas
mus o jo mer de hatter
o poter jo mer gode jørre de i kare
musschelled. Rätt apptjerna
som en pige står och kärnar
på

8/ ~~Litte~~ Svarte buenden

lille pienne di snatle
jo stilarce di la' jo varre
gich han po N Lappan

(i pisesangar.)

9/ Lidens som endus, brant som en
mus, bred som ett bord,

(bord)

o hvar ong kar bar de i mel
lom sine lar N

Lingfor, Linneräts
an ar, bred som ett
bord och skjortan bar
(ong kar lya in i mellan sina lar,
har den form var af leupe.)

10/ Der gar en kong po
Malmö torn, hausnamn
e sagt va hatte han N Lagt.

11/ Hnu hulle Lebbedei soner
far N Lebbedei.

12/ Syster lett gick me sin
kavutt, ^{mei} ~~mei~~ ja ^{##} ~~##~~ hisson o bruser

Karvitt, ^{my} men ja kvisson o bruser
min ja jompor en stong
lette opp laren o skille haren,
o kille po ^{men de star} ^{latta}
opp och rafrua. ^{en räkka}

13/ Mitt oppa gollud der
begynnes en leg metti
ismellom laren der jar en
veg o rutt som de e so
smutter de ing. ^{Da de spinnu}
^{ligger to (ull) kattan}
^{pa lared.}

14/ En lier onger en lion
ampo, en stiverstar som dra
kan, en jompor me rafrua
allt do o do. ^{Mala malt pa en}
^{hand kvarn.}

15/ Der kommer en man ifra
Norge han frager si vesjen ti
Sverige han har en kappe
me 700 lappa? Hare.

De står en stund ~~ve~~ ^{svarte}
 o hvar gång han tuler nybakket
 bröd so ränner han sig ^{han tuktas}
 ja alldrig.

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

- 16 Der va en kvinga do
 ja va hemma hon va
 so galen ti o ede so hon
 ad 19 mala ill slem ^{han}
 va döt! Silen ede döf.
- 17 So gick ja forbi Lilla Bied
 dinga tyrtjo der va "lien" opp
 o slas som de va ragede galta?
 Di kan jo inte i häller slas.
- 18) Hva ~~var~~ ^{svart} kaffe mällan
 en si en ~~svart~~ hatt for?
 For penga.
- 19) Hon ser Krokan ud i reng
 Hon ser liadan ud i Reug
 som i Ahlsted.
20. Har dan ser Kalen ud
 do han blir föd? ^{Imord}
 eller. vad.
- 21) Lont i ring o stort
 omkring der man sticker
 sin stompe ing. ^o Roje pipe.
- 22) Hvar kommer först i
 kyrkan? ~~Lagen~~ Lagen

0916
Nu står jag mi
ti Grefvies ja
grönbekken da han
vete i Sköran,

69M 8976:155
Tva firkor kvin-
nor går ner till
de sade dan ena
da hon såg en firkor
bet, Har tar kom
mar din och min
~~man~~ o begge våra
moders man, din
far o min far,
o begge vare
leas far, i
En far

Dröve ut
have.

69 är ju en
gata det
andra ord
etäp.

J Gøia va nera
På statten ^{M 8976}
och fyra af ett ^{brännvin}
kvartar ett stöt
Lag en feldspir och
Jernoxid varunder
en massen.

Om våra ^{inor} ~~gärningar~~
fingeren hvar
dant vi rumla
finger i prugd.

Fingerring
Alla gånne sam
lade här, sam
lade här, ~~druck~~
alla ni ^(druck), druck
alla ~~ni~~ af en
fingerling.

De ^{en} Tröster löj
De Lars Tröster om
bibeln.

1 Buren var buren o rände den
långe in? En som trättar
en turma. M. 8976:157.

2 En man i Brunsterdalen
han hadde en korn som kunne
holde gorn o gale, ja han
gjore i halke han gjore i
halke mer an fire o
tyffe kor kunne molke.
Hov med gorn kor do?

Fire o tyffe kor han inte
molke i halke.

ACC. N:R M.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M. 8976:158.

Fyra fimmor ~~o~~ ett
① ~~ett~~
fimmarskaft.

Fyra glar

① ett tjärakar

① ett förädare koll.

uttydning

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ett horn (lamm.)

ACC. N:R M.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M8976: 159.
fira hanzannus
fira daganes
två visar vägenti
by
två pegor rakt
op i skyg
o en lång dark
ascer bag eller
uttydning
en Ko.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

M. 8976:160.

Räkne gata.

Tolf altare i vår kyrka
~~7 i kyrkan och 5 i det tolf altare~~~~På värd altaren vordit 12~~

Tolf präster på vart altare

11 Rappor på vart präst

11 taskor i vår kappe

4 rum i vår taske

4 styver i vårt rum.

Hur många styver vado?

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Truls Harboen 20.11.12
han V. Holstad
daga i Finnland 1912

Några gåtar M.8976:161.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

hebert = last
kontan = lina

1 Syster gick till syster sin o sa lau mi
kontan din men ja skravar kontan min
so ska du fa slappa heberten din po kontan
min for ingenting.

I ydningen, Syster sa till sin syster
om hon kunne fa lana hinged reifra min
hon rof gress. hoed po sin auy so skole
hon sien fa slappa sin heert did for ingenting

2 Svarte. Lom lille han ville es zerna
ti piorna ga o jo mer di la stille jo varre
gick han po.

En loppe i pie saugen.

3 Min fader de va hans mor ja ble
de barn ja gaf de ^{patte} de va min mors man.
Denne gatan sette hon for kongen
o so ga han hinged far fri.

Sluzes far hade gjort nad hys sa ad
han ble taget o do sa kongen ad om han
konne udta o soelte i so lauz tid so skole
han ble fri. o dotorn fick lop o go mig
ti han i cellen min fick ente ha mad mel
si. Men hon hadde nybren fael et en glytt
o do hon kom mig ti sin far ga hon han
patte o po so vis eto han ut.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

4 Under la po donder
o rofte po spartafte
Slep visper ud
For jagarna gar po gadan
o sojer etter knifverkraft

= Mannen la o tagte
o rofte po kvingan
slep kongen ud
for rafvun
gar po gadan
o rojer etter
gaden.

5 En liger ongermen o en lion ^{undermed} amp pro
o en dogli stable som ^{bra stöde} kan ~~stär~~ o står
o röster me röfven allt do o do ?

En stöbbemulle me kvarmenane o mälles
ren som står o stöder meled samman i säcken
me melstoden.

6 De gafver afver vanned men måg
tar ento ta de ?

~~Htt~~ Ko klockan.

7 Wa for titor alliv heren si tibage
do han yrringer ?

For ad han ento har yje i nacken.

Karin Ida Olsson 20 år

8 ^{Fjandingslön} En annan G-stadänge.
Gretes gamla grå gås gick genöru
~~Gryns~~ Grönby gamla gade gnaxede
graut grynt gult gäde gres.

Blår många g e der i de.
Sjungen g i de, num 15 femtan i
g stadängan.

hitt som liten

9 P. Madängan varder ett ord till och frågan
lydde ej för sladängorn som ju skrifvet. Allt mera är det
ej många som kunna i ha rådant och därför är det ju
på tiden att teckna upp.

Prästens ^{prästens} pena, pia petters pennilla
pylede prästens porrede pög Pöter pro prästens
pringlade, pränglade (pulle plankta) port.

Blår många P. e der i de ?

Sjungen P. i de, num sjuttan i Sladängan.

1 min far hade ett
apple som ingen kunde
bita, min mor hade
ett pärre som ingen
kunde skära, min
bror hade pengar
som ingen kunde
räkna, min syster
hade ett bakar
som ingen kunde
väfva. ^{100 mänd}
~~stjerner o hunda kvalföt~~
2/3 för två plader
stör två kapper
för de kapparna sto en rick
för den säcken sto en mölle
för den möllan sto en kulle
för den kullen voste en skov
i den skoven va alle kon
gens vill djur. ^{Enspann}
lätt, ben, bäl, armar, hufva
vud, hår o lussen.

9268

LUNDS UNIV. FOLKMINNES-ARKIV